

مارنۆلەد بێنیت

٢١١

چەشەهە شە دەبێ

عەزیز گەردی
کردووێ بە کوردی

Ktebi Pdf
k

۲۱۱

~~محمد احمد~~

~~محمد~~

بەھاری ۱۹۷۸

حەسەن

بە یارمەتی

ئەمانەتی گشتی روشنبیری و لاوان یناوەچی ئۆتۆنۆمی

- بەرپۆوە بەریتی روشنبیری -

چاپ کراوە

بەھاری ئەدەبی

نوسینی : ئارتۆل بێنیت

عزیز گەردی

لە عەرەبیەووە کردووێه بە کوردی

چاپخانە ((الجامعة)) بەغدا ۱۹۷۸

لەبانی پێشکی

- یەكەم : تابلوی ژبانی ئارنۆلد بێنیت .
- ئارنۆلد بێنیت نووسەر و روژنامەنوسیکی هەلکەوتوی ئینگلیزە ، لە روژی ۲۷ی مایسی ۱۸۶۷ لە هانلی کە کەوتۆتە ناوچەی (ستارفۆرد) لە ئینگلتەرە هاتۆتە دونیاوە .
- کە خویندنی تەواو کرد ملی دایە ئاوقاتی و زۆر وتار و چیرۆکیشی بلۆ کردەووە .
- ۱۸۶۳ بیریاری دا ژبانی دەقەبەر ئەدەب بکا ، چوو لەندەن و لەوی بوو بە لادەستی بەرپۆهەری گوڤاری « ئافرەت » .
- ۱۸۶۶ خوێی بوو بە بەرپۆهەری گوڤاری « ئافرەت » .
- ۱۸۹۸ رۆمانی (کابرایەکی باکوور) .
- ۱۹۰۰ وازی لە بەرپۆهەری گوڤارە کە هیناوە کەوتە سەر نووسینی بەرھەمی بەنرخێ ئەدەبی .
- ۱۹۰۲ (ئوتیلەمەزنە کەی نابلیۆن) .
- ۱۹۰۳ (راستی لەبارە ی نووسەرەووە) .
- ۱۹۰۸ (چیرۆکی ژنە سەر سپی یەکان) .
- ۱۹۰۹ (چەشە ی ئەدەبی) کە لێرەدا کردوو مانەتە کوردی .
- ۱۹۱۰ (شمشیری تۆزاوی) .

لئو وەردە گری و لەسەر خویندەنەوێ گەرمتەر دەبی ،

جا لەبەر ئەوێ ئەم کتیبە شتیکی بەنرخ و سوود بەخشە و
سەرەتایەکی پێویستە بۆ کردنەوێ چەشەوی ئەدەبی خوینەر و
راکێشانێ بۆ خویندەنەوێ بەردەوام بوون و لە خەرەك دانێ
توانای ئەدەبی ئەو کەسانە کە دەیانەوێ پێباینە سەر
زەمینە ئێدەب و ئەوانەش کەوا لە خۆیان دەگەن گۆیا لە
دونیای ئەدەبدا دەژین کەچی راستیە کە رێگە و لاتی ئەدەبیش
پێنازانن ، جگە لەوێ کە خوینەرە تازە هەلاتوووەکان و خونچە
تازە پشکو توووەکان زۆر پێویستیان بە قسە و ئامۆژگاری
رەخنەگریکی وەك (بێنیت) هەیه ، کابراش هێندە بە کەمۆیی
دەستی داوێتە قەلەم و هێندە بە زمانیکی لووس و
دارشتنیکێ روون و سانا بیروباوەری خۆی دەربریوێ کە هەموو
خوینەرێک لە مەبەستی دەگا ، بۆیە وام بە پێویست زانی ئەم
بەرەهە بکەمە کوردی و پیشکەشی خویندەوارانی کوردستانی
بکەم .

ئیدی ئومێدە ئەم نووسینە پەرخنەگریکی ناسراوی ئینگلیز
سوودی بێ و کەلینیک لە کتیبخانە پەرخنە ئێدەبیمان پێ
بکاتەوێ . . .

سێیهەم : چەند تێبینیهەك .

● هەر چەندە ئەم کتیبە سوودی زۆرە بۆ خوینەرێ کورد ،

به لām به تایبه تی بۆ کوردو بۆ ئه مرۆ دانه نیراوه ، نووسه ریکی
ئینگلیز جه فتا سالیك بهر له هه وکه بۆ خوینه ری ئینگلیزی
نووسیوه ، بۆیه دوور نیه خوینه ری کورد هه ندی شتی به لاره
سهیر بۆ و رایشی له هه ندی شت نه بی ، ئه مه هه قی
خۆیه تی ، به لām سه ره پای ئه مه ش من وا تی ده گم رو ناکیه کی
باش ده خاته بهر چاوی خوینه ری کورد .

● ئه من که ئه م کتیبه م کردۆ ته کوردی ، مانای وا نیه له گه ل
سه را پای بیرو باوه ری ره خنه گره که دام ، نه خیر ، من
به رامبه ر هه ر به شیکی ئه م کتیبه وه کو تو پای خۆم هه یه
به لām لی ره دا ئه و ده رفه ته م نیه شی یان یکه مه وه .

● ئه م کتیبه له بنچینه دا (۱۵) پازده به شه ، به لām ئی مه ته نیا
(ده) به شمان کرده کوردی و (پینچ) به شه که ی ترمان خسته
پشت گوئی ، چونکه چوار به شیان بریتیه له لیسته ی کتیبه
ئینگلیزی و چۆ نیه تی دابه ش کردن و ریکه خسته نی کتیبه خانه یه کی
خنجیلانه ، به شه که ی تریش (به سه ر کردنه وه یه کی ژیری)
یه و هیچ سوود یکه مان له وه رگێرانی نه دی .
ئیتر هیوادارم خوینه ری کورد ، به تایبه تی خوینه ره تازه
هه لاتوو هه کان که لکی لی وه ربگرن !

عزیز گهردی

بهغدای - ۱۷۶/۳/۲۰

بهشی به کم ناما نجی ته دهب

هه له به کی باومان له پیشه دهبی له سهره تاوه ریگهی لی پاکز
بکهینه وه ، زور کهس - نه گهر نه لیین زوربه یان - به و چاوه
سهیری (چه شهی ته دهبی) ده کهن که شتیکی که مالی و جوانه ،
نه گهر ده ستیان بکه وی دهروونیان پی ده گات و دهبن به نه ندای
کاراو سوود به خشی کومه لیکی دروست .

نه م جوره که سه که دهبینن هیچ سه زه دهری له ته دهب ناکهن
به قهد نه وه شهرم له خویان ده که نه وه که له ئاههنگی (چینه
به رزه کانی کومه ل) خویان به خه شیم بکه و یته بهرچاو و له
خویان ته ریق بینه وه ، یان تائه و راده یه خویان به شهرمه زار دهبینن
که له هیگه وه پروویان لی بنری سواری نه سپتیکی حدوود بن و له
خویان پانه بینن ، چونکه نه وانه له و پروایه دان هندی شتی
تایبه تی هه ن پی او دهبی بیانزانی یا هه ر هیچ نه بی شتیکیان
لی بزانی و نه ده بیش یه کیکه له و شتانه . نه وانه ده زانن چون خویان
به پوخته و په رداخی پیشان بدهن و چون له هه موو به زم و
بو نه یه کدا به نه زا که تی بجوولینه وه ، چونکه ئاستی کاروباری
پروژانه یان ، تا راده یه ک ، به رزه و له باره ی پیشه گه ری و
کارو کاسبیشه وه سهرکه و توون ، به لام خو نابی نه وه له بیر بکه ن

که ناسین و شاره زابوونی ئه دهب پئویستییه کی وایه ههر که سنی
نرخه خوی بزانی و ریزی خوی بگری ناتوانی دهستبهرداری
بی . . راسته هندی هونه ری وه کو سازو نیگار کیشان به قه دهر
ئهدهب گرنگ نین ، چونکه ئهدهب شتیکی وایه ده بی هه موو
که س شتیکی دهره ق بزانی که و ابوو ئهدهب دلخوشکه ریکی
ئه فسووناوی که وره یه و « چه شه ی ئهدهبی » دوو ئامانجی هه یه :

یه که م : به لگه ی پووشنبیرییه کی دروسته .

دوو هه م : دلخوشکه ریکی تایبه تیه .

جاریکیان به ریکه وت له گه ل ماموستایه کی ماتماتیکیدا
که وتینه گفتوگو ، کابرا که نجیکی زاناو شاره زابوو له بواری
وهرزش و یاریدا ، سه رترنجانه یه کی مهردانه ی ده کردو که مانیتیکی
ناسکی لی دده دا . قسه به قسه باس هاته سه ر باسی کتیب و
خویندنه وه و شتی له م بابه تانه ، ماموستا که پتی گوتم :
« به لئی ، پئویسته بایه خ به ئهدهب بدهم و خومی پتوه خه ریک
بکه م » . باشان هه لئی دایه و گوتمی ،

« تا راده یه که ئهدهبم خستوته پشت گوئی ، به لام ههر
چه نده شتی تریش باش ده زانم ، ئیستا زورم شه رم به خویه
که له ئهدهبدا ده ست و پتی سپیم . . » .

ئه م چه شنه بیر کردنه وه و ههر بیر کردنه وه یه کی تری وای
هه له یه و ههر که سنی به ته و اوی له مانا و ئه رک و ئامانجی ئهدهبی

گه یشتی پیکه نینی بهم تهرحه لیکدانه وهیه دی گه ده بیته هوی
کوشتن و زینده به چال کردنی « چه شهی نه ده بی » . نه وانهی که
« چه شهی نه ده بی » ته نیا به شتیکی زیاده کی ده زانن و نه ده بیان
له لا شتیکی دلخوشکهره و بهس ، ههرگیز سهرکه وتنی راسته قینه
به چاوی خوین نابینن ، نه له وه دی هینانی ئاواتی سه ره کی
که گه یشتنه پله ی که ماله و نه به گه یشتنه نیمچه ئاواتیش که
به کار هینانی نه ده یه وه کو ئامرازیکی رابواردن ، له گه ل نه وه شدا
که نه ده ب گه وره ترین رابواردنه و مه زنترین که مالیش بو بنیاده م
مسوگر ده کا . نه ده ب ههرگیز شتیکی زیاده کی نه بووه و نابی ،
نه ده ب مهرجیکی بنه پره تیه بو دهسته بهر کردنی ژبانی ته واوو
بی گرفت .

نه من نه مکر دوته خو له کانی قسه کردندا بی زیاد رابکیشم ،
بویه و بزانه به خورایی موری تاوان به ته ویلی که سه وه نانیم
نه گهر بیت و بلیم ههر که سق شه ره فی چوونه مهیدانی نه ده بی
دهست نه که وتبی ، گیانداریکه هیشتا له خهوی گرانی پیش
هاتنه دونیاوه واکا نه هاتووه و هیشتا له زگی دایکیدایه و به
پروناکی شاد نه بووه ، نه چاوی ده بینی ، نه گوچکه ی ده بیسی ،
نه هیچ ههستیکی تری ته واو کار ده کا ، ته نیا نه وهنده ههیه
خواردنه که ده خواو ده خهوی و هه لده سیته وه و ده جوولیتته وه ...
نه وانهی له دهوری راسته قینه ی نه ده ب گه یشتوون زور بی قرس

دەبن كە چاويان بەم ھەزاران كەسە دەكەوئى لەسەر زەوى دئىن و
دەرۆن و خويان بە زىندوو تى دەگەن ، كەچى راستىه كەى وانىه ،
ژبانيان لە ژيانى و رچىكى زىستاني بە خىرو بىرتر نىه .

ئىستا دەمەوئى پىت بلىم ئەدەب چىه ؟ نەء ، زۆر ھەز
دەكەم پىت بلىم بەلام چ بكم پىم ناكزى . كەسىش نىه
پىي بكرى ، چونكە ئەدەب شتىكى وانىه بە يەك ووشە باسى
بكەى و بلىي كاكە ئەدەب فلانە شتە . . بۆيە ھەز ئەو ھەندەم لە
دەست دى تىشكىك لەم نەننە بەدەم و ھەندى سەرەداوى
لى بدۆزمەو و لەمەش زياتر ناكزى . ئىستا دەمەوئى سەرنجىكت
لە ئەدەب بىخەمە بەرچاو ، بۆ ئەمەش لەگەلم وەرە ، با يەكشىنەو
دواو ، ئەگەر ھەزىش دەكەى تۆ لە شوين خۆت پراو ھەستە
با پاردووت بۆ ھىروە بىنم . لە پىرتە ئەو ئىوارەى لەگەل پرادەرە
دلىسۆزە كەتدا بە بىاسى چوونە دەرەو ھى ئاواينى ، ديارە ئەم
پرادەرەت زۆر خۆش دەوئى و ھىچى لى ناشارىتەو ، ئەو پۆزە
خۆت خۆش كەرد بوو مەسەلەكەى بەم دوايەى لى شارىتەو
كە بە ئىوارەو ھەستى ھەزاندى ، سۆزى جۆشاندى ، گيانى
خستىتە موچرك و پراچەننەو ، خۆت پىرانه گىرا و ويستت بە
ھەر نرخ و شىو ھەك بى ئەم خرۆشانە شراو بۆ پرادەرەكەت
بدركىنى ، پرادەرەكەشت كەمۆ بوو ، تىگەى بوو
شتىكت لاپە و مگىزپىشى لى بوو بزاني مەسەلە چىه و چى قەوماو ،

بۆرە وردە وردە به قسه و پرسيارده بخوراندی توش هر هه لگترو
وهر گيترت کردو له دلی خۆتدا هينات و بردت تا له ناکامدا له
ناخی دهروونهوه هاوارت لی ههستا :

« برا ئەو کچهی ئەمن دیتم ، موعجیزه بوو ، موعجیزه !! » .
له م کاته دا ، له م سات و چرکه و له حزه هه زینه دا ، له م
سووتان و برژان و سوورو شین هه لکه پراندا تو که وتبوو بته
شاری ئەدهب و تاجی ئەدهبت به سه ره وه بوو .

با ئەمەت باشتەر بۆ پروون بکه مه وه . ییگومان وه کو هه موومان
ناگادارین و به و شیوهی که له موعجیزه که یشتووین ، ئەو کچهی
تو دیوته موعجیزه نه بووه ، براده ره که شت ئەم کچهی یی موعجیزه
نه بووه ، خه لکیش با چل هه زاریش بن و هه مووش خاوه نی
هه ست و چه شهی که ییو بن هه رگیز بیریان بۆ شتی وا نه چوووه ،
چونکه ئەم کچه وه ک هه موو کچیکێ تر وایه و هه یچ شتیکی وای
پیوه دیار نیه له ماهدت به ده ر بن . کچیش خۆیان به موعجیزه
دانائین ، چونکه ئەگه ر داوای شتی وا بکه ن ئەو حه له تو ده توانی
هه موو شتیکی جوان ، بگه ره هه ر هه موو شتیکی به موعجیزه
دابیتی ، ته نیا نه وه نده هه یه که تو بۆت هه یه و ده توانی ئەم قسه یه
بکه ی ، چونکه له ناو شه یۆلی موعجیزه نه ژمراوه کانی دونیادا
ته نیا هه ستت به یه کێ کردوووه ، له گه ل ئەم هه سته شدا ده روونت
بگری گرتوووه و جۆشی سه ندوووه ، وا جۆشاوه ئیدی کار له کار

تراز او ، له وه دهر چووه بتوانی خوټ پټ را بگیری و باسه که دیره
به دهر خوونه بکهی ، چونکه گه و تپو وینه بهر ته له سم و نه فسوونی
هینزیکي گیانی زور توندو تیزو به ته وژم ، که دنه ی ددهای نه م
نه پینه ناشکرا بکهی و سیری دایو شرای زووره و هت هه لبمالی .
هه ستت به جوانیه ک کردبوو ، ماره قتا بوو خه لکی تریش
به شداری نه م هه سته بن ، سوژیکي گهرم و گورپت له ناخه وه
ته قی بوو به په رۆشه وه بووی بو دل سوژیکي دهر پری ، جا نه م
هه ست و سوژه وه کو موگناتیس به ره و هه موو بنیاده میکی سر
پرووی زهوی راده کیشای ، به تایبه تی به ره و دۆست و براده رو
دل سوژه کانت .

له مهش گرنگتر نه وه به هه ست پابگرین داخو باری دهر و ونو
شیوه ی قسه کردنت چون بووه و چون کاری له براده ره کت
کردوو . جاری بهر له هه موو شتی براده ره کت دهرانی کچه
موعجیزه نیه و هیچ که سیش نیه بتوانی وای بزوینتی هه ست به
موعجیزه ی کچه بکا ، به لام تو هینده به وردی له کچه پاما بووی ،
هینده راستگو بووی له تیرامانه کت ،
هینده ناره زوویه کی گهر میشت هه بوو که براده ره کت به ژینی و
وای لی بکهی به چاوی تو نه ماشای کچه بکا ، ئیدی توانیت نه و
هه ستی بخه یته دل که ماوه به کی دوورو دریزه تانه ی له سر
چاوه و نه و موعجیزه ی نه دیتوه که تو بینووه . به سه وهش تو

ئەدەب بەرھەم ھېناۋە ، تۆزىندوو بووى ، نە چاوت بەسترا بوۋە ،
نە گویت لۆكەى تى پەسترا بوۋ كە نە توانى پارچە يەك جوانى و
عاجباتى ئەم دونيا يە بىنى و بىسى ، پاشان ھىزىكى دژوارىش
لە ناخەوہ پالى پتوہ نای و ناچارى كردى ئەم ھەستەت بە
اگە سىكى تر پابگە يەنى ، دلت ھەر بەوہندە تاوى نە خواردەوہ كە
خۆت شتەكەت دى و بىستت ، چونكە پروات واىە خەلكى ترىش
ھەقىانە شتەكە بىنى و بىسن ، خەلكى ترىش
مافى ھوشيار بوۋنەوہ يان ھەيە ، مافى ژيانىان ھەيە . من واى
تىدە گەم - ئەگەرچى ناشوئىرم بلىم مسۆگەر مە - كە ئەو
برادەرەت بۆ رۆژى پاشتر يا مانگى داھاتوو تەماشای كچىكى ترى
گردووہو كچەى بە موغچىزە بىنوہ . ئا ئەمەيە ئەدەب و
ئەمەيە كارىگەرى ئەدەبى و ئەمەيشە دەورى ئەدەب لە ژياندا .
وہستای چاكى ئەدەب ئەو كەسپانەن گە ئەم دونيا يەدا
۰۰ عجزە ، سەرنجكشيان دىوہو ھەستيان لە گەل بزواوہ ،
داھىنە ، گەم ، ئەم ، ئەدەب ، ئەمەيشە ، ئەمەيشە كە رەانسنان
فراوانترو ھەستيان ناسك و بەھىزتر بووہ . ئەم ھەستە
بچكۆلانەى تۆ ھەستىكى ناوہخت و سەرەرى بوو ، كەچى داھىنەرە .
زىندووہ كانى ئەدەب ژيانىان يەك پارچە ھەستى قوول و درىژى
خۆشەو دان بە خەم و خەفەتى دونيا دانائىن ، چاويان زۆر تىراھو
شتى زۆر وىردو بچووك بەدى دەكەن ، چا پتويستە توش خۆت
لې پرايىنى كە وا تى بگەى دونيا ھىچ شوئىنى غەمگىنى تىدا نيە ،

بۆ ئەمەش پتووستت بە سپۆرو لیزانیکە دەستت بگری و لە ژیر
زەمینی تاریک و نوتە کدا دەرت بینتی و بتخاته گۆرە پانی روناکو
فراوانی ژیانەوه ، بۆ ئەوهی هەستت لە خەرەك بدری و تامی
راستی لە ژیان بکە و هەستت بکە کە خوینی خۆتە لە
دەمارە کانتدا دەگەری و لە بن کراسی خۆت دای و داھینەرەکانی
ئەدەبیش بە ئاوقووفی خۆت دادەنێن و لە خۆت نزیك دەکەنەوه .

مەبەست لە خۆتندنەوهی ئەدەبیات ئەوه نیه وەختی بێ ئیشی
بێ بگۆژین و پێی رابووێرین ، مەبەست ئەوهیه بەو خۆتندنەوهیه
هوشیار بینەوه ، گیانمان بپتەوه بەر ، توانای هەست گردنی
خۆشی و بەشداری و یرداتی و تیگە یشتنی راستیمان لە بەهین
بگا . مەبەستیش هەر هەندە نیه کاریگەری خۆتندنەوه کە بە
ساعات بێ و بپیتەوه ، بە لکو دەبێ ئەم کاریگەرە هەموو رۆژی ،
بیست و چوار ساعات ، دەوام بکا و قەتاو قەت نە پچری ، دەبێ
پتوهندی ئیوان بنیادەم و دوئیا بە تەواوی بگۆری ، چونکە
تیگە یشتنی ئەدەب بریتیه لە تیگە یشتنی نرخ و بایەخی ژیان و
جیهان . ئەوهندەش هەیه کە ئەدەب بایەخ بە تاکە تاکي بەشە
پچراوەکانی ژیان نادا ، بە لکو وەکو پارچە یەکی یەگرتوو سەیری
هەموو لایەکی ژیان دەکا و بە نەخشیکي رێک و تەبای دادەنێ .
کاکلی ئەدەب ئەوهیه پارچەکانی ژیان پیکەوه بلکینتی ، هەر
بەوهندەش ناوەستق جوانی دەربخا و هەموو شتی لە گەل یەك

بگونجینی به شکو به هۆی گه پران و پشکنینی هۆو نه انجام و نه قینه وهی
مۆزو سووتانه وهی دل ، په ندو حکمه تی پر مانایان له دلدا
ده چه سپینتی ، نویشک و کاکلی نه ده ب له دوو لاره بو ناخی ده روون
شۆر ده بیته وه :

یه که م : پیشاندنی نه و جوانیهی که هه یه و هیچ گومان
لی ناکرئی .

دووه م : سه لماندننی نه وه که نه م جوانیه مان که م دۆزیوه نه وه و
زۆری ماوه په رده ی له روو لایدی ، نه مهش نرکه ی به رزی
دۆزینه وه یه که که به یه ک هه لچه رخان و جولانه وه به شداریه کی
ویژدانی مه زن پیشککش ده کا . شتیکی تریش هه یه وای به چاک
ده زانم لی ره دا بامی بکه م ، نه ویش نه مه یه :

نه گهر پیاو خوو بداته لیکۆلینه وهی نه ده بی و هینده خۆی
پتوه خه ربک بکا که هه موو هه ست و هۆشی دابگری له وانیه
ماناو سوودو چیتزی نه ده بی له بیر بچی ، وه ک نه وهی بچی گوئی
بداته گرتی شانۆ گه ریه کانی شه کسپیر ، یان لیکۆلینه وه کانی
جۆرج سانتسبری بخاته بهر لیکدانه وه که له باره ی عه روزی
ئینگلیزی نووسیون ، یان نه و به لکه و پایانه به راورد بکا که
هه ندیکیان لایه نگری نه وه ن (رۆسو) بیژیه کی مله وه ز بووه و
هه ندیکیشیان دزی نه م رایه ن . به لام ده بی هه رده م نه وه مان
له یاد بی که نه ده ب هۆی ژبانه و کردنه وهی « چه شه ی نه ده بی »

هەر کەسێ ، ئەو دەگەیهنێ کە باشتەری رێگە بە کارهێنانی
ئەدەبی فێر بکە ی کە هۆیه کی گرنگی ژیانه .

ئەو کەسانە ی زایانه وی بژین ، ئەوانە ی پەنا دەبە نه بهر
تەمبە لی و تەوه زە لی ، ئەوانە ی حەز دە کەن وه ک مریشکه کورک کر
بکە ون و گەرما ی هەستیان نه گاتێ ، و اچاکه ئەم جۆره کە سه له
ئەدەب دوور بکە ونه وه و وه کو شیعره که دە لی : « به ئەلقه
دابنیشن و توو بخۆن . . » چونکه دوور نیه دیمە نی « خورپە ی
داگیرساوی پەزدانی » دە ماریان بشلە ژینێ و هەراسانیان بکا .

بهستی دووهم

باری تایبہ تی خوینیر

ههستی هه ر که سیکی ئاسایی بهزامبه ر ئه ده بیاتی خوئی پری
گومان و دوودلی و بی پرواییه و پری ترسیشه . ئه گه ر به وئی
لیره نموونه ی نووسه ریکی کلاسی باس بکه م ناچم باسی
شه کسپیر بکه م ، چونکه به ره مه کانی شه کسپیر له قوتابخانه دا
ده خویندرین ، واته هه موو ده زگا کانی به روه رده و فیرکردن شان
ده دهنه شانی به کو به رده وام تی ده کوشن تا هه موو مندالیتیکی
وولاته که مان به دریزایی ژیان بکه نه دوژمنی شه کسپیر . .
بۆیه واز له شه کسپیر دینم و (سیر تواماس براون) ده که مه
نموونه ، چونکه خوینهری ئاسایی له مندالیه وه یادگاری
دوژمنداری ده ره هق نیه ، ئه گه رچی دووریش نیه له شوینیکدا
کتیبیکی (براون) بکه وئی و به هه وای نه فهس بیکری ، بی ئه وه ی
ناگاته شیوه ی نووسینی (براون) ، بۆیشی هه یه روژی به
ریکه وت له جامخانه ی کتیب فروشیکدا چاوی به
کتیبیکی (براون) بکه وئی و به هه وای نه فهس بیکری ، بی ئه وه ی
چاوی له وه بی که کتیبه که دلی لی بسهنی ، چونکه
دهنگی له ناخه وه به گویدا ده چرپینی که (براون) له وانه نیه
(به که لک ئه و بی) ، بۆیه له ئه نجامدا شه یداییه که ی له وه که متر

دهبئى كه تهمای پئى هه بوو ، كه كتيبه كهى برده وه پيشه كيه گهى
ده خوینتته وه و چاویك به لاپه رهى يه كه م و دوو سئى لاپه رهى
به راى داده خشیئى ، له ووشه ی ریزكراو به ولاره هیچی
لئى هه ئناكړینئى و كتيبه كه به هیچ جوړئى رايناكیشئى ، وهك ئه وه
وايه هه ر چوار دهورى درهخت بئى و دارستانه كه به دى نهكا ،
ئیتىر كتيبه كه دهخاته لاره وازى لئى دینئى جا هه ر كاتئى كه ناوى
(براون) بئى ، به گورجى هه لئى ده داتئى و ده لئى :

« به راستى شتى چاكه . . . ! » له هه مان كاتدا پف بوون و
سه رگه رمیه كیشئى تئیدا ده بزوى ، چونكه هیچ نه بئى
كتیبئىكى (براون) ی كړیوه و سه رى به سه ر داگرتووه ، له
ناخه وهش گومانئىكى قوول له وان كه سان دهكا كه شهیدای
(براون) بووین نه بادا ئه وانیش قه پۆز بلندو هه لخه له تاو بن .

ماوهى سالتك ، شتىكى واى پئى بچئى رهنگه ئه و وورهى
بیته وه بهر كه (براون) لئى روخاندو ئه گه ر لاویكى خوین گه رم و
به پروا بئى ، بۆى هه یه سه ر به لایه كى تر دا بكات و نووسه رئىكى
كه تا قى بكاته وه ، به لام بئى شك ئه نجام هه ر هه مان ئه نجام ده بئى و
ده شئى ئه م بینه و به ره یه ده سال ده وام بكا ، تا واز له
تا قى كردنه وهى ئه ده بیاتى كلاسئى دینئى . ئه م جوړه تا قى
كردنه وانه (گوڤارو چیرۆكى ئه ندیشه یى نوئیان لئى ده رچئى)
سه راپای میژووى ئه ده بئى خوینه ره كه پئىك دینن .

خوینەری خوښەویست :

تۆش ھەروا بوویت و ھەرواش دەبی ، ئەگەرچی ئیستا
میشکت گەلی بیروپای جۆراو جۆری دەربارەیی ئەدەب تیدا
دەزرنگیتەو ، بەلام وەکو ھەر کەسیکی ئاسایی کە دلی قرت و
فرت بکات و پەست و پەشیو بی ، ئاوا گومان و ھەژان و
دلەپراوکەیکە تاییبەتیت ھەب . بیگومان خوښت باش ئاگاداری
چۆن بە گەرمی چیرۆکی نوئی نووسەرێکی سەردەم دەخوینیتەو ،
بەم گەرمیە روو ناکەیتە ئەدەبیاتی کلاسی و ھیندە بۆیان تامەزرۆ
نیت . با نمونەیکە بۆ بیتم : تۆ ئەگەر شەو لەناو نویندا

خەریکی خویندەو بیت و کتیبیکە وەکو (تیکچوون و رووخان) ی
(جیون) ت بە دەستەو بی ، ھەرگیز دەمی قسە ناکەیتە اخەت

بۆ ئەو ھەب خۆت بلئی :

((پش ئەو ھەب خەو بەماتەو ، دەبی بەشیکی تریشی لی
بخوینەو)) ، ئەمەش ھۆی زۆر ، تۆ وا تێدەگەیی ئەدەبیاتی
کلاسی بە قەد ناوبانگە زلەکەیی خوښی ناخاتە دلی پیاو ، یان کە
دەخوینیتەو لە کاتی خویندەو ھەدا وا ھەست دەکەیی قەرمانیکە
سەرشانە بەجێ دەگەیت ، یان ئەو تە وا ھەست دەکەیی
کاریکی دروست پادەپەرتینی و (خۆت چاک دەکەیی !) ئیتر
تامیکەیی وا خوښت ناکەوینت بەر دەم کە لە خوښیان لیوو لیوورت
بلیستەو ، ھەر ئەو ھەندە دەلیی : « ئەمەم زۆر بە کەلک دی ! » .

لیت به دوور نابینم جارو بار پلانیک بۆ خوینده وه
 دابنیتی ، به لام خه فته له وه دایه هه زوو په لپو بیانۆ
 ده دۆزیته وه و پلانه که تی پی هه لده وه شینیته وه ، له م کاته شدا
 هه شتیکی مۆری نویایه تی پیوه بی ، هه
 به ره میکی کلاسی نه بی رات ده کیشی و له ئە ده بیاتی کلاسی دوورت
 ده خاته وه . که جارو بار گویت لی ده بی ره خه گره پسپۆره کان
 ده لین فلان ریوایه تی کلاسی به زترین ریوایه ته له دونیای ئە ده بدا
 زۆرت پی چاکه سهریان بۆ بله قینی و رایه که یان په سند بکه ی و
 قسه که شیان بجوویته وه ، به لام له گه ل ئە وه شدا کتیبیکی نوی یا
 ژماره ی تازه ده رچووی گو قاریک وات خه ریک ده کا بهرت به ریوایه ته
 کلاسیه که هه نامینی . . . ده رباره ی کتیبی نویش هه مان شته ،
 خوشه و یستیه که ی که م عومره و پاش چه ند روژی ده ترشی و تامی
 ده گوپی و تفت و تال ده بی و تۆش لی بیزار ده بی ، بۆیه زۆر
 پیویسته هه ندی ده ستوور به سه ر خۆتدا سه پینی و
 لیتی لانه ده ی وه کو :

« تا روژی به لانی که مه وه سه عاتیک فلانه کتیبی کلاسی

نه خوینمه وه نابی ده ست بده مه هیه شتی تر . . . »

جا هه ر چه ند که به ره می کلاسی نویتر بی و له باری
 سه رده می تۆوه نزیکتر بی ، و هه ر چه ند که متر له به ره مه
 کلاسیه کۆنه کان بکا ئاسانتر و دلکیشتره ، بۆیه تۆ زۆرت

بۇ خۇشە گە ئەم نووسەرانە بە نووسەرى كلاسى دابىرىن گە تۆ
خۇشت دەوتىن و لەگەل بەرھەمەكانيان دەگونجىيى ، چونكە
چىژىكى راستەقىنەيان لى وەردەگىرى . ئەم سۆزۇ توانانەوہى
كە لەگەل خۆيندەنەوہى بەرھەمى ئەم نووسەرانەدا لە ناخەوہت
دەبزوى خۆى لەگەل ئەو سۆزە لىك دەدا كە لە خۆيندەنەوہى
(چىرۆكىكى چاكى بە زنجىرە) ى گوڧارىك بۆت پەيدا دەبى .

خوينەرى ئازىز :

لەوانەيە لە پيشاندانى بارى تايبەتى تۆوہ زىدەپرەوم كىردىن
بەلام واى بۆ دەچم ئىستا وات لى ھا تۆوہ ويىنەى تەقريبى خۆت
لەو ئاويىنەيدا بەدى بگەى كە لەبەردەم پراگرتووى ، وا بزىنم
ھەزىش ناكەى زەقاو زەق دان بەم راستىدە بىيى ، بەلام بتەوئى و
نەتەوئى شتەكە واىە و نكولى لى ناكىرى . تۆ لە خۆت رازى نى و
ئارەزوويەكى ھارت ھەيە بىي بە نووسەرو ھەست دەكەى
ھەلەيەكت تىدايەو كەم و كورتىەكت ھەيە ، بەلام ناتوانى پەنجە
بخەيتە سەر جى برىنەوہ ، لەوہش زياتر وات لى ھا تۆوہ ھەست
بگەى جاروبار خۆت ھەلدەخەلەتيني ، شتى لە ناخەوہ پالت پىوہ
دەنى تا واى پيشان بەدى گۆيا ئارەزووت لە اشتى كلاسىيە ، كەچى
راستىەكەى وانىە . . . واى لى دى ھەندى جار دلى خۆت بەوہ
دەدەيتەوہ كە فلانە كىيب خۇشىەكى زۆرى پىداوى كەچى
چاوتروكانىكى پى ناچى فرىي دەدەيتە لاوہ و جارىكى تر بە بىرت

دا نايه به سهريدا بچيته وه . . . هه ناو به ناوئش كتيبيكي
كلاسي دهكړي و بئته وهى بيخوينيته وه وهلاى دهنئي و بو كاتي
خوي هه لئ دهكړي ، وهك ئه وهى بهم پرايه كه يشتببت كه
ئه وهندهت به سه ئه م كتيبانهت هه بئ و ته نيا بوونه كه يان ئوخړنت
ده خاته دله وه .

ئه گه ر پاستت دهوي تو له م باره دا دروژنو ته فرده رى و
ده رپايه كه گه فى نيهادت له دهروون دايه ، ئيستا كه بيز له خوت
ده كه يته وه و ته ماشايه كى ته دو قامه تي خوت ده كه ي له وان هيه له بهر
خوته وه بليي :

« به قسه ي ماتي و ئارنوك بئ ده بئ ئيستا شهيداي
پيشه كيه كه ي و يردز و يرت بهم ، به لام ئه من وا نيم ، ئه رى ئه وه
بو ؟ چما پئويست ده كا سه رم له خوئندنه وه و ليكويئنه وه
بئالينم تا شهيداي پيشه كيه كه ي و يردز و يرت بهم ؟ يا خود ده بئ
سه ره پاي ئاره زووي ئالوژيشم به بئ به هره ي ناسكى چه شه ي
ئه ده بئ له دايك بووبم ؟ له دله وه مه ره قمه ئه وهنده شيرنايه تي له
پيشه كيه كه ي و يردز و يرت وه ر بگرم كه له خوشيان ليوم
بليسمه وه ، وهك ئه و شيرناتيه ي له چيرو كه خوشه كه ي فلان
نووسه رم وه رگرت كه له فلان گو قار بلاو كرابووه . . . »

به لئ ، ليم مسوگه ره ، له و ساته ناسكه دا كه رات له خوت
نيه ئه م جوړه قسانه له گه ل خوت ده كه ي و بهم چه شنه خوت

دە ئاخىتوي . . دلىياشم كه توانيومه زور بچار له بارى دەروولت
بگه مو به ووردیش دەست نیشانی بگه م .

جا پىك هینانی « چەشەى ئەدەبى »
شتىكى چاك و خۆشه ، ئەگەر پیاو بە شتىكى چاكى نەزانی
له كارەكەیدا سەرناكەوئ ، بەلام ئەمەش مانای وا نیه كه پىك
هینانی « چەشەى ئەدەبى » شتىكى سووك و ئاسانه ، چونكه
بىگومان خۆشه پیاو پالەوانىكى بەو هج ببهزىنى بەلام ئەمە مانای
وا نیه كه پالەوان بەزاندن شتىكى راست و ساناو بەردەوامه .

ئەم پراستىهت هەردەم له بیر بئ كه هەرگىز ناتوانى به هەولئ
پچر پچرو نەتەى پووخواهوه ئاوات بىنیتە دى - مەبەست
ئاواتى هەرە گەورەتە كه دەتەوئ سەنگىكى هەبئ - بۆیه دەبئ به
وورەیهكى پۆلاينهوه دەست به ئیش بكەى ، كه ئاواتەكەت
پىبىتە دى ، دەبئ تا ئەوپەرى تەقەللادان تەقەللا بەدى و له دلئ
خۆتدا بچەسپىنى كه بۆ ئاواتىكى بەرز تى دەكۆشى ، بۆ ئەمەش
دەبى به پى پلانئىكى بەرزو پرىكەوه بخەبئ . .
پىستە له سەرى سألەوه رۆژمىرەكەت
بىنى و پۆژ به پۆژ دەتەوئ ئەم سألە چ بكەى له سەرى بنووسى بۆ
ئەوهى كه گەشعیتە پۆژى خۆى پۆژمىرەكه وهبىرت
بىنیتەوه ، چونكه دیاره بنیادەم بئ كەم و كورتى نابئ و
پىوستى به فىل و دەرەچە دەبئ بۆ

هينانهدى خواست و ئاواته كانى .

برا گيان :

وهخت شتيكى زور پيويست و به نرخه ، به تايبه تى بو .
به كىكى وه كو تو جا ده بى ئم وهخته باش ريك بخهيت و شانازى
پيوه بكهى ، وايه زور كهس له و بروايه دان ناتوانن به پى
نيزامىكى تايبه تى ئىش بكه و نيزام پهست و پىزاريان ده كا ،
به لام من واى بو ده چم كه بوى هه يه مه سه له ي پيره و دانان و
لى وه رس بوون به گويره ي كه ميكيان راست بى ، كه چى زور به يان
هه ر بو ئه وه مل پيچى نيزام ده كه ن تا هه نجه تيك بو ته وه زه لى خو يان
بدوزنه وه . . به لام ده ره ق تو شتيكى تره ، بى شك تو ده توانى
پيره وى نيزامىكى تايبه تى بكهى ، ده توانم
بلىم ئه گه ر به ووره يه كى پته وه وه چه ند پوژيكي حفته ديار
بكه يت و هه ر پوژه و چه ند سه عاتيك بو
پيك هينانى « چه شه ي ئه ده بى » ته رخان بكه ي ، دياره به زووترين
كات به ئامانچ ده گه ي .

يه كه م كارى ساده و سه ره تايى كه ياريدهى سووربوونت بدا
ووره يه ، ووره يه كى مكوومى نه له قيو ، ووره يه كى به رزو
چه سپاو ، دووه ميش ئه وه يه كه له ناو كتىباندا بژى ، كتىب
به ده ورو به رى خو تدا بلاوبكه يته وه ، بو ئه وه ي هه ميشه
شوئنه كه ت بوئى كتىب و خوئندنه وه ي لى بى . . بوئى كتىب

شتیکی زۆر پۆیست و گرنگ و به کاره .
 خوینده وار له یهك كاتدا ته نیا کتیبیکی له بهردهست بۆ
 به سه - بيجگه له م کتیبانه ی وه کو سه رچاوه به کاریان دینی -
 نه وه ی حه ز له نه ده ب بکا و بیهوی به هره ی خۆی بگه شیئیته وه ،
 هه ق وایه رۆژی قرۆشیک - که حه فته ی ده کاته حه فته قرۆش -
 بۆ کرینی کتیبیکی کلاسی حه فته قرۆش بایی پاشه که فته بکا ، به م
 جۆره کتیب به کتیب تا وای لێ دی تا قمه
 کتیبیکی باش بیکه وه بنی و ده توانی له ناو کارتۆنیکی
 ریک یا شتیکی و ساده دایان بنی .

ئه مه وهك قسه و ئامۆژگاری ، به لام خویندنه وه و ئیش کردنی
 پراستی و وره یه کی پته وی ده وی تا بتوانی ئه م پرۆژه زله بپنپته
 دی و خۆی پێ بگه یه نی .

بێگومان ئاشکرایه تیگه یشتن و وه رگرتنی نه ده ب قوربانی
 ده وی ، هیلای و شه ونخوونی ده وی ، ئاره ق پشتن و
 نه فه سد ریزی ده وی . . هه مووشمان ده زانین نه وه ی قوربانی بۆ
 پلری خۆشه ویست ده بی و نه وه ی دوا ی ئاره ق پشتن بکه ویته
 ده ست ، به هه ند هه لده گیري .
جا کای خوینهر :

پیاوی چا به وه ره به قسه م بکه ، فه رموو به ناو کتیبان
 بکه وه و بیانکره . هه ر کتیبیکی ره خنه گره ناسراوه کان په سنديان

کرد خیرا خۆتی بگهینی و بیکره ، تا تاوت له دوو بیل دی بکره ،
گویی مه دی با ئیستاش ماوهت نه بی بیانخوینیته وه ، بیانکره و
دایان بنی تا وهختیان دی ، تا پیت ده کری کتیب به ده وری
خۆتدا کو بکه وه .

بۆ مه سه له ی خویندنه وهش جاری له سه ره تا وه هه موو جو ره
شتی بخوینه وه بۆ نه وه ی شاره زای دیمه نی گشتی نه ده ب بیت به
هه موو چل و پۆ په کانیه وه پاشان ته ماشا که کام نووسه ر سه رنجت
را ده کیشی و چ جو ره لقیکی نه ده ب له گه ل به هره ی ده روونت
ده گونجی ده ست نیشانی بکه و هه و ل بده و ورده و ورده تییدا
بچیته خواره وه . . .

بهشی بییم

نیسانی نره بیاتی کلاسی

زۆر بهی براده ره دلسۆزو شارهزا کانمان چۆن به یهخ به
پاشماوهی کۆن و تابلۆی یاسایی ددهن ههر بهم چهشنهش بایهخ
به ئهدهب ددهن ، بهلام ئهوهنده ههیه بایهخه که یان کهم و کزه و
ئهگهر بیته و جاروبار نهختی زیاتر بایهخی پئی بدن ته نیا بۆ
ماوهیه کی کهم و کورته و دهوام ناکا .

ئهگهر ئیستا تۆ پای دوو سهده هزار کهس دهربارهی
ریوایه تیک وهر بگری که ریوایه ته که پیش ده سال به هۆی مفرق و
پهروشی و بایهخی ئهوانه وه بلاو بووبیته وه و په ره ی سه ند بئی ،
دهبینی به ته واوی له بیریان کردوو وه ههر گیز خه ونیش به
دووباره خویندنه وه ی نابینن ، ئهگهر دوو گار کیشی بکه نه وه
له وانیه تام و خویشی لی نه بینن ، که خویشی لی نابینن له بهر ئه وه
نیه ریوایه ته که ئیستا له وه ی ده سال بیشتر خراپتر بوو بئی ،
له بهر ئه وه ش نیه ئه و که سانه « چه شه ی ئه ده بی » یان زیاتر
که شابیته وه ، به لکو له بهر ئه وه یه ئه و جوژه که سانه هینده له
ههسانی ئه ده بیاتی کلاسی نه دراون و پانه هاتوون که پشت به
چه شه ی تایبه تی خویمان ببهستن بۆ هه لسه نگاندنی به ره ه می

ئەدەبىي و ۋەرگرتنى تامىكى بەردەوام ، ھەر بۆيەشە سەير
دەكەي ئەمىرۆ لەسەر بارىكن و خۆيشيان نازانن بەيانی دەكەونە
سەر چ بارىك چ جۆرە شتى دليان پادە كىشى ، لىرە لەبەردەم
ئەم راستەقىنە گەشەدا پىاو بۆي ھەيە پىرسى :
ھۆي چىيە نووسەرە كلاسىيەكان ناوبانگيان وا بە گەورەيى و
فراوانى - جىھانى - دەمىننىتتە ۋەو نامرن ؟
ۋەلام ئەمەيە :

بۆيە وايە چونكە ناوبانگى ئەم نووسەرە كلاسىيانە پەيۋەندى
پراستەوخۆي بە زۆرىنەي خەلكەۋە نيە ! بۆ ؟ تۆ ئىستا لەو بىروايە
داي ئەگەر شەكسپىر بە تەماي پەشەۋەندى سەرشەقام بوا
ناوبانگى دوو حەفتە پىتر دەمايەۋە ؟ راستى ، ئەوانەي ناوبانگى
نووسەرە كلاسىيەكانيان دروست كىردوۋەو ياراستوويانە تەنيا
تاقمىكى كەمى ھەست ناسكن . . كە نووسەرىكى گەورەي رىزى
يەكەم ھەست بە چىژى سەرکەوتنى مەردانە دەكالە ژيان ، زۆربەي
خەلكى رىزىكى واي لى نانىن و دلسۆزىيەكى پراستەقىنەي دەرھەق
پىشان نادەن ۋەك بۆ نووسەرىكى پلە دوو دەيكەن ! بۆيە ئەم جۆرە
نووسەرە بارگە سەنگىنانە ھىزى دەرکەوتن و مانو بەردەوام
بوون لە (كەمىنەي ھەست ناسك) ۋەردەگرن ، كە بە پراستى
تېيان دەگەن و دەيانەۋى خەلكىش ۋەكو ئەوان تېيان بگا .
لە بارەي ئەو نووسەرانەۋەش كە دواي مردن دەگەنە

چله پۆپه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌مان شته . ته‌م ئه‌نجامه‌ پیرۆزو سه‌نگینه
ته‌نیا به‌ پێ‌داگرتن و سووربوونی که‌مینه‌ی هه‌ست ناسکی خه‌لکه‌وه
دێته‌ دی که‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز له‌ رای پته‌وی خۆیان دانا به‌زن .
ئه‌م تا‌قمه‌ هه‌ست ناسکه‌ چاویان به‌رای نادا نووسه‌ری هه‌لکه‌وتوو ،
نووسه‌ری بلیمه‌ت به‌ تا‌قی ته‌نێ به‌جێ‌پێ‌لن ، هه‌میشه‌ لێیان نزیک
ده‌ینه‌وه ، به‌ره‌مه‌کانیان ده‌کرن و ده‌یانخویننه‌وه‌و پۆ خه‌لکی باس
ده‌کن ، چونکه‌ هه‌ستیکی وایان له‌ ژووره‌وه‌ ده‌بزوێ خۆیان
پێ‌له‌به‌ر پاناگیرێ و ده‌روه‌ستی نایه‌ن . لێشیان مسۆگه‌ره‌ که
چه‌شه‌یه‌کی گه‌ییویان هه‌یه‌ درۆیان له‌گه‌ل ناکات و به‌ هه‌له‌یان
نابات پۆیه‌ هه‌رگیز له‌ قسه‌ی خۆیان نایه‌نه‌ خواری ، تا له
ئا‌کامدا وا له‌ زۆربه‌ی خه‌لک ده‌کن گوێیان له‌ زه‌نگ و ئاوازی
نووسه‌ره‌که‌ رابیت و بگه‌نه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ نووسه‌ره‌که
تووسه‌ریکی بلیمه‌ته‌ ، هه‌ر به‌ هۆی که‌مینه‌ی هه‌ست ناسکه‌ که‌ ناوی
بلیمه‌ته‌کان نه‌وه‌ به‌ نه‌وه‌ به‌ زیندوویی ده‌مییته‌وه‌و شوێ
ده‌بیته‌وه‌ خواری ، ئه‌م که‌مینه‌ ئیشکه‌ره‌ له‌ کاریکی به‌رده‌وام و
پێ‌سانه‌وه‌ دان ، هه‌رده‌م به‌ دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی بلیمه‌تی بزدا
ده‌گه‌رپێن ، ئه‌وه‌نده‌ حه‌زیان له‌ زانینه‌و ئه‌وه‌نده‌ مته‌ره‌قیان
لێکۆلینه‌وه‌یه‌ که‌ هیچ هه‌ست به‌ شه‌که‌تی ناکه‌ن ، هه‌ر پۆیه‌شه‌
زۆر به‌ ده‌گه‌نه‌ن و آ‌ده‌بی بلیمه‌تیک تا سه‌ر به‌ وونبووی
بمییته‌وه‌ ، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ئه‌م (که‌مینه‌ هه‌ست ناسکه‌) و

دهبی رایان له گهډل پای زوړینهی خه لکدا بی و واش دهبی دژیان بن ،
 راسته زوړینهی خه لک ده توانن ناوبانگی زل ده قه بهر په کئی بکه ن
 به لام گوی به پاراستنی نادهن . نه گهر که مینهی هه ست ناسک
 له گهډل زوړینهی خه لکدا بگه نه یه ک که فلانه نموونهی نه ده بی
 شایه نی ناوبانگ دانه نه م که مینه ووریاو چالاکه هه ر ناوه ناوه نه م
 ناوبانگه وه بیر زوړینه که دینه وه و له و کاته شدا زوړینه که به
 ته پی و ته وه زه لی سه ری رازی بوونیان بو ده له قینن و ده لین .

« بهئی ! بهئی ! مادام نه م باسه تان هینايه گوی ، نابی
 له بیرمان بچی که نه م ناوبانگه به راستی هه یه و بلاویش
 بوته وه . . . »

« ناوبانگ » نه گهر نه م وه بیر هینانه وه توندو به رده و امه ی
 ده گهډل دا نه بی زوو فه راموش ده کری و له بیر ده چی .
 (که مینه ی هه ست ناسک) پریکه ی تایبه تی خو یان هه یه ،
 دلسوزی راسته قینه و شه یدای سووتاوی نه ده بن و نه ده بیش
 نرخیکی زوری له لا هه ن . هه ر سه باره ت به پی داگرتن و خو پراگرتن و
 پانه گوی نی خو یانه ، هه ر سه باره ت به دوویات سی پات و
 سه دپات کردنه وه ی بریاره کانیانه که ده توانن په یامی سه رشانیان
 به چی بگه یه نن و له کاره که یاندا سه رکه ون . بو ؟ تو له و بروایه
 دای بتوانن به به لکه و شی کردنه وه ی زانستی کابرایه کی په مه کی
 ئیقناع بکه ن که شه کسپیر نووسه رو هونه رمه ندیکی هه لکه وتوو

بووه ؟ نه خیر . بۆ ؟ چونکه ئەم کابرا پرهمه کیه له زمانیان ناگات و
ئەو زاراوانه نازانی که ئەوان به کاری دینن ، بەلام که نهوه دوای
نهوه ههزاران جار گوێ بیست دهبی شه کسپیر هونه رمه ندیکی
هه لکه وتوو بووه کابرای بهسته زمان میسکی پر دهبی و پروا
دهکا - پروا کردنه که به ئەقل و بیر کردنه وه نیه ، به پراهن و
لاسا کردنه وه یه - ئینجا کابراش بهش به حالی خۆی بیکیک
دهخاته سه زورناکهی و هه دهلی :

((شه کسپیر هونه رمه ندیکی هه لکه وتوو بوو . . .))
پاشان دهچی هه موو به ره مه کانی شه کسپیر ده کپی و
له سه ته قچکه ریزیان دهکا ، ئەو روژهی بزانی شانۆ گهریه کی
شه کسپیر پیشان دهدری خه وو خواردن له خۆی حه رام دهکا و
هه موو کارو کاسبیهک وه لا دهنی و له هه کوی بی خۆی
ده گه یه نیتی بۆ ئەوهی بزانی شانۆ گهری هاملیت و
ماکییت و عوتیل و لیرشا چۆن کاری تی ده کهن ، که شانۆ گهریه کهی
بینی و گه رایه وه باستر دانی پیداده نی که به راستی « شه کسپیر
هونه رمه ندیکی هه لکه وتوو بوو . . . » ئەم هه موو شتهش
سه بارهت به وه یه که (که مینه ی هه ست ناسک) ره زیلی به و
ههسته نابهن که ده رهق شه کسپیر هه یانه ، « من منۆکی نازان ،
نایانه وی هه ته نیا خۆیان پرایان له شه کسپیر بی و خوشیان
بووی و تام و بۆ له به ره مه کانی وه ربگرن ، ئەم قسانه هه موو

به راسته و گالته ناکه م ، بۆيه پۆيسته نه و كه سانه ي ناره زووي
پهيدا كردنى « چه شهى ئه ده بى » يان ههيه گوتى بدهنى و لىي
حالى بين و ئيشى پى بكه ن .

باشه ، هۆي چيه نه م (كه مينه ههست ناسكه) هينده به
زۆرى بايه خ به ئه ده ب ده دن ؟ هۆي نه وه يه كه نه وانه خو شيه كى
زۆر گه وره له ئه ده ب وه رده گرن ، چۆن هه ندى كه س به ناره ق
مه ست و سه رخۆش ده بن ، ئه ده بيش ئاوا نه م كه سانه مه ست و
سه رخۆش ده كا ، نه م خو شى له ئه ده ب وه رگرته ش وا يان
لى ده كا سوور بن له بايه خ داندا به ئه ده ب و لىي نزيك بينه وه ،
بۆيه هه ميشه خه ريكى لىكۆلينه وه ي نوين و خو يان ده خه نه ژير
تاقى كردنه وه و به رده وام له خو فير كردن دان بو نه وه ي ده خو يان
بگه ن و بزائن چيان گه ره كه ، تاقى كردنه وه كه شيان هه ر چه نده
دريژه بكي شى و ده وام بكا « چه شهى ئه ده بى » يان پتر ده گه شيته وه و
باشتر داده رژى ، نه مرو تام له شتى وه رنا گرن كه له وان ه بى
سبه يننى كه وه رپيان بكا ، نه گه ر نه قليان كتي بى نه گرى و
بزائن به كه لك نايه ، نه و دونيا يه به به ريان دابكه وي ته فره
ناخۆن و له راي خو يان نايه نه خواري ، خو نه گه ر كتي بي كيشيان
بكه ويته بهر دل و په سندی بكه ن ، نه گه ر سه راپاي خه لكيش لىي
بسله مينه وه و گومانى لى بكه ن نه وان بروا يان ناله قى و به سووكى
سه يرى ناكه ن هه ر به كتي بي كى چاكى ده زائن و هه ر چا كيشه ،

چونکه پروایان به خویان ههیه و متمانه به « چه شهی ئه ده بی » ی
ناسک و گه یوی خویان ده کهن .

باشه ئه م نیشانانه چین ئه گهر له کتیییکدا پئیدا بوون ،
کتیبه که خوشیه کی فراوان و بی سنوور له ناخه وهی که مینه ی
ههست ناسک ده بزۆینی ؟ ئه مه پرسیاریکی زۆر گرانه ، تا ئیستا
وه لامیکی ته واوی نه دراوه ته وه . رهنگه تو بیرت بۆ راستی و
دوور بینی و زانین و حیکمهت و پروو خوشی و جوانی بچیت به لام
ئه گهر راستت ده وی ئه م شتانه هینده به هاناته وه نایه ن ،
به تایبه تی ووشه ی یه که م - راستی - و ووشه ی

کۆتایی - جوانی - . .

رهنگه کیتس وای پی جا بق که به پی روح سووگی و
خۆین شیرینی خۆیه وه و دابنی جوانی راستیه و راستی جوانیه .
ئه و هه ره هینده ده زانی یا ده یه وی هه ره هینده بزانی و به س .
به لام ده بی له وه زیاتر برۆم ئه گهر چی پیم ناگری ، که سیش
نه بووه ، تا به (هازلت) و (سانت بیف) پاده گا توانیبی ئه وه
پروون بکاته وه که چۆنی و بۆچی بروای و بووه فلانه کتیب
شتیکی جوانه . با دوو دیری جوان به نمونه بیتم که یه که مجار
ده که ونه به رده ستم :

• دارستانه گانی ئه رگادی مردوون .

• خوشی جارانیان نه ماوه .

ئه من ده لیم ئه و دوو نیوه دیر جوان چونکه خوشیم

پئی دهبه خشن ، به لام بوچی ؟ پیم پون ناکریتته وه . هر فه وهنده
دهزانم « که مینهی هست ناسک » وه کو من هست به خوشی
شاراوهی ناو ئەم دوو نیوه دیره ده کهن . پروایشم زور پته وه
که ئەو گوژم و تهوژمه‌ی له خوشی ئەم دیره و دیره کانی تری هتمان
شاعیردا ههیه وا له زۆربه‌ی خه‌لک ده‌کا بگه‌نه ئەو ئەنجامه
(و . ب . بیتس) بلیمه‌ته .

به‌رزترین پارسه‌نگ و پیوانه که پیاو متمانه‌ی

پئی بکا بو هه‌سه‌نگاندنی راده‌ی تیگه‌یشتنی ئەده‌بی خوی هستی
(که مینه‌ی هست ناسکه) ، ئەگەر یه‌کی هستی له‌گه‌ل ئەو

شتانهدا بجوولئ که هستی ئەوان ده‌جوولئنی دیاره چه‌شه‌یه‌کی
پوخته و هستیکی ناسکی هه‌یه و ئەگه‌نا هیچ .

جیاوازی نیوان یه‌کێک و یه‌کێکی تر ته‌نیا له ته‌سکی و فراونی
چوارچیوه‌ی شه‌یدایی ئەده‌ب دایه . هه‌ندی له (که مینه‌ی هست
ناسک) هه‌ن که سیفه‌تی گشتی به‌خویانه‌وه هه‌لناگرن ،
هه‌ول و ته‌قه‌لایان بلاو ناکه‌نه‌وه به‌لکو هه‌موو تواناو به‌هره‌و
زرنگی خویان لی‌ده‌خه‌نه کارو هیچی لی‌ناگرنه‌وه . ئەم جووره که‌سه
یاریده‌ی گه‌شه‌کردنی ناوبانگی بلیمه‌ته ده‌نگ زور نه‌پویشتوو ه‌کانی
وه‌کو (کراشو) ده‌ده‌ن ، ئەم په‌سند کردنه تونده‌شیان وه‌نه‌بی
له‌گه‌ل پای (که مینه‌ی هست ناسک) دا دزو ناکۆک بی ، بگره
هه‌ردوولا پای یه‌گدی ده‌چه‌سپینن و پته‌وی ده‌کهن .

ئەدەبیاتی کلاسی بەرھەممیکە گەشە و خۆشی بەم کەمینه
هەست ناسکە دەدا کە زۆر بە گەرمی ڕوو دەکەنە قیبلەى ئەدەب ،
بۆیەش ئەم ئەدەبە ھەمیشە زیندوووە چونکە ئەم (کەمینه ھەست
ناسکە) زۆر بە پەرۆشەوون بۆ تازە کردنەوێ ئەو خۆشیەى
لە دلیانەووە دەبزوێ و تاسیەییەکی تیریان ھەیە بۆ پەردە لادان و
دۆزینەوێ شت ، جا ھەردەم خەریکی دۆزینەووە داھینانی
پێپسانەوون .

ئەدەبیاتی کلاسی بۆیە نەمر نیە کە ڕەوشتیکی بەرزى
تێدایە ، بۆیە نەمر نیە کە لەگەڵ چەند دەستوورێکی تایبەتیدا
دەگونجی ، بۆیەش نەمر نیە کە پشت گوێ خستن نایفۆتینی ،
بەلکو لەبەر ئەوە نەمرە چونکە کانگە و سەرچاوەى چەشە و خۆشییە ،
بۆیە نەمرە چونکە چۆن ھەنگ ناتوانی واز لە گول بێنى (کەمینهى
ھەست ناسک) یش ئاوا ناتوانن وازی لێ بێنن . کەمینهى
ھەست ناسک لەبەر ئەوە شتى راست ناخویننەووە کە راستە ،
چونکە مەسەلە کە بەرەواژى ، وەکو ئەوە وایە عارەبانە
بخەیتە پیش بارگین ، بەلکو شتى (راست) لەبەر ئەوە راستە
کە (کەمینهى ھەست ناسک) حەز لە خویندەوێ دەکەن
- ئیستا وا دەگەمە ئەو نوختەى چاوم تێ بربوو - یەكەم ڕەگەزى
پەیدا کردنى (چەشەى ئەدەبى) بایەخدانى گەرمە بە ئەدەب ،
شەیدا بوونە ، ئەشق و شیتى .

ئەگەر ئەمانەت ھەبىي رەگەزەكانى دى ھەموو لە اخويانەو
پووت تىدەكەن و بەسەرت دادەبارن ، ئەمەشت بەلاوہ گرنك
نەبىي كە ئەمرو تام لە ئەدەبىياتى كلاسى ناكەى چونكە ئەو
ھىزەى لە شەيداىي و شىتى و بايەخي ئەدەبىتدا ھەيە ناچارت دەكا
ابگەرپىي ، شت بخوینىتەوہ ، خىبرە پەيدا بكەى ، خىبرەكەش
فېرت دەكا چۆن ھۆى خوۆشى وەرگرتن بەكاربىنى ،
ئىستا تەنيا ئەوئەندە ھەيە رېگەى بەرەو دەروونى خۆت
نەدۆزىوہ تەوہ بەلام دۇنيا بە ھەولدان و بەردەوام بوون و بى ئوقرەيى
گەرەترىن خوۆشىت بو مسۆگەر دەكەن .

تۆ چۆن ئىستا چ بە رېگەى (پۆتنى) يەوہ بىتو چ بە رېگەى
(ولھام گرین) ھوہ بى دەتوانى پچى بو مسۆگۆ ، ئاواش چ بە
حىكمەت بىو چ بى حىكمەت دەتوانى خىبرە پەيدا بكەى .

بهشی جوارم له کوټه دهست پی بکه پسته؟

حهز ناکه م که خوینه ره کانم پیک هاتنی « چه شهی ئه ده بی »

یان وا به ئالتوزو فراوانی ده که ویتته بهر چاو بشله ژین و ترسیان
لئو نیشی ، چونکه مه سه له که نه هینده ئالتوزه و نه هینده
فراوانیشه وه کو دیاره . ئه وهی شهیدای ئه ده ب پی با ئاگاداریه کی
وایشی نه بی هیچ پیوست ناکا هه راسان بی و بیر له (هه موو
لقه کانی ئه ده ب) بکاته وه هه تره شی خوی پی برژینی ،
یسپورو لیزانی ئه ده ب ته نیا بو ری خوش کردن و سانا کردن
ئه ده به که هاتوون بهش بهشیان کردو وه هه به شه و ناویکیان
لئو ناوه وه کو : هونراوه و په خشان ، یا ئه ده بی ئه ندیشه بی و
میژووی و فه لسه فی ، یا ئه ده بی سه ردو ولکه و دلیری و گوران
یا ئه ده بی دینی و دنیایی ، و گه لئو بهش و پارچه ی تریش .
به لام نابی ئه و راستیه گه شه بخه یته پشت گوئی که ده لئو :
« ئه ده ب سه راپای یه ک پارچه یه و به هیچ هیژی لیک
هه ئنا پچری . . » ، جا ده بی مه سه له ی « یه کیته ئه ده ب » زور
چاک له میشکی خوینه ردا بچه سپین و دل و دهروونی پی زاخا
بدهینه وه ، چونکی ئه ده ب که به ره نجامی هه ژان و تاسان و بزوانی

ههسته و نهسته له ژیر زهبری کاربگری توندی ژپانه وه تنها
بریتیه له دهربرینی سۆزو سووتانه وه وه لقرچانی دهروون . .
بۆ نمونه : ئه گهر به دواي ئه وه هۆپانه دا بگه پرتین که میژوونووس
هان ددهن بۆ ئه وهی شتی تۆمار بکا ، ده بینین هۆپه که هه مووی
بۆ ئه وه ههسته فراوانه ده گه پرتته وه که له ئه نجامی شاره زاوون و
تیگه یشتنی پوژگاری کۆنه وه بۆی پهیدا بووه و دلی پر کردوه ،
ئیتتر هه ول ددها بۆ ئه وهی سه ر له نوی به پیی روانین و بۆچوون و
لیکدانه وهی خووی وینه کهی بۆ خه لک
بکیشیتته وه ، ئه گهر له م نمونه یه حالی نه بووی که ده لی
میژوونووس سۆزیکه به هیزی له ناخه وه یه و ده یه وی به خه لکی
پابگه یه نی ، فهرمو و واز له مه بینه ، وهره پا بچین یادداشتی
«جیبۆن» ت پیشان بده م ، جا قۆل و باسکی لی هه لکه و ئه و
به شه ی بخوینه وه که کتیبی (تیکچوون و پرووخان) ی پی پراندۆته وه .
که به ووردی خویندته وه مسۆگهرمه جاریکه تر (تیکچوون و
پرووخان) به به ره هه میکی ووشک و برینگ داناتی .

برا گیان !

ئه وهی دهره ق میژوو گوتمان ده کری دهرباره ی هه موو
لقه (ووشک) هکانی تریش بیلتین ، بگره فهره نکه کهی
(جۆنسۆن) یش سۆزی تیدا یه ، ئه گهر پیشم پروا نا که ی فهرموو
دوا په ره گرافی پیشه کهی بخوینه وه که له شوینیدا ده لی :

((ئەگەر بینیتان ئەم بەرھەمەھى من زۆرى گەم و گورتى تىدايە
 نابى ئەوھەتان ئەم بىر بېچى كە زۆر بەرھەمەھى تىرىش بەر ئە
 بەرھەمەھى من وايان بەسەر ھاتووە . پەخنەگى دىل كرمى كە
 چاوى پىدەكەھوى لىرەدا سەراپاي زمانەكەمانم گرد
 نەگردۆتەووە لە كارىكدا سەرنەكەوتووم كە تا ئىستا ھىچ ھىزى
 ئادەمىزاد نەيگەياندۆتە سەر لەوانەيە ئۆخەيەك لە خۆى
 بكات و دلى دابكەھوى . . .))

بەم جۆرە پىدا دەچى ، تا دەگاتە ئەوھى دەلى :
 ((دەرخستنى ئەم بەرھەمەھى دوا خست تا ئەو ھەھوو
 كەسانە مردن كە زۆرم ھەز دەگرد خوشيان بخەمە دىل ،
 سەرکەوتن و ژىر كەوتنىش بەھلای منەووە دەنگى بۆش و بەتالە
 بۆيە ھىندە گويم پىناچى ، بە متمانەيەكى ساردو نەختە
 ترسىكى لۆمەو كزە ئومىدىكى شوكرانەووە
 پىشكەشى دەگەم . . .))

بەلى ! بە متمانەووە ، بەلام قسەى خۆمان بى متمانەكەى
 سارد نىە ، تىكراى ئەم پەرگرافە كە لە پەخشانە ھەرە
 باشەكانى ئىنگىلىزىە سۆزىكى زۆر گەرم و گورى تىدايە . ئەگەر
 بە ووردى سەيرى شت بکەين دەتوانين ئەم خەسەتەتەنە
 لە زۆر كىبى وەكو (بىچىنەھى سەرەتايى) سى سپسەر
 بدۆزىنەووە ، بگرە دەتوانين لە ھەموو لچكىكى ئەدەبدا بىدۆزىنەووە ،

ھەر لہ ناگری دامر کاوی « گالتھکانی پۆپ » ھوہ تاگری
داگیرساوی « سوینبرن » . . . بہم جوڑہ ئہدہب و سۆز پیکہوہ
لکاون ، سۆز نہبی ئہدہب نابیی .

واہ ھۆنراوہ - شاعر - ھہیہ و پەخشانیس ھہیہ ، بہلام
ئہم دوو لقہی ئہدہب ھہچ جیاوازی بنجیان لہ نیتودا نیہ ، چونکہ
دہشی پەخشانیس ئاوازی تیدابیی بہلام ئہوہندہ ھہیہ دہتوانین
شاعر ھہنگاو بہ ھہنگاو لیک داہیرین کہچی لہ پەخشاندا
شتی وا سہر ناگری ، کہواہوو جیاوازیہ کہ تہنیا لہ شیوہی
داہشتندایہ نہک گہوہہری شتہکان .

ئہوہندہش ھہیہ بہ زۆری نووسہرہکان بہ تیکراییی ھہر بہ
خۆپرسک ھہوہستیان پتر بہ شاعر دیو زۆریان پیخۆشہ سۆزی
ھہناویان ہرژیتہ ناو شاعرہوہ . . زۆر جاریش وا پریک دہکہوی
کہ ئہدہبی بہرز دہکہویتہ قالبی شاعرہوہ بہلام لہگہل ئہوہشدا
پەخشانی چاک ھہندہ لہ شاعر ی چاک نریک دہبیتہوہ پیاو بہ
زہحمہت بتوانی لیکیان جودا بکاتہوہ ، ئہگہر بہو چاوہوہ سہیری
شاعر بگری کہ لہ لقہکانی تر ساناترہو زووتر دہپرژیتہ خوینی
دہمارہکانہوہ ، دیارہ ئہدہب ھہمووی دہبیتہ شاعر ، یا ھہر ھہچ
نہبی لہ گہوہہرو چۆنیہتیدا دہبیتہ شاعر . تہماشادہکہی
« ھہروگیف » و درۆو ساختہکانی (ماکولی) تا ئیستاش ھہر
زیندوون ، بۆ ؟ چونکہ بہ ھوی سۆزی راستو بہ تہوژمہوہ

بوونه شاعر ، کهچی « گورانیه کۆنهکانی روما » ی بوونه
 بهردی بن گۆم چونکه سۆزی گهرم و گهشیان تیدا نه وو .
 بهم چهشنه ههتا زیاتر « چه شهی ئه ده بی » مان بگه شیته وهو له
 خه ركه بدری باشر تیده گهین که ته قینه وهی کاریزی سۆزی دهروون
 ده بیته هۆی ته نینه وهو په ره سه ندنی ئه ده ب . . . بجا ده بی
 هه میسه به دوا ی ئه م خه سیه ته دا بگه پر یین و له هه موو شتی کدا
 ده ست نیشانی بکهین ، چونکه یه که هۆیه بۆ پیک گه یشتن و
 یه کیته ئه ده بو (هه موو هونه ره کان) . پچرانی شیرازه ی
 ئه ده بو لیک هه توه شان دنه وهی لقو چله کانی له قو ناغی
 سه ره تایی خویندنه وه دا نه ک هه ر که لکی نیه بگره زیانی زۆره -
 یه که م جار تۆ ته نیا هه وتی ئه وه بده نه ختۆ سامانی ئه ده بی بۆ
 خۆت پیکه وه بنیی و هه ر کاتی بریکت له م سۆزه که وته دل که
 نوو سه ره گه وره کان ده یانه وی پیتی رابگه یه نن و هه ر کاتی
 سۆزت ده ربوو و په ل و پۆی هاو یشت ، وای ای هات ناچارت
 بکا ریکی بখেیت و ناوی لی بنیی ، ئه و حه له - نه ک پیشتر ،
 ها ! - ده ست به لیکۆلینه وهی به شه کانی ئه ده ب بکه و
 ..
 لیکیان دابیره .

وایه نامیلکه ی گیرفان و نامه ی ئه ده بی شتی چاکن که پیاو له
 سه ره تاوه خۆیان پتوه خه ریک بکا ، به لام راستت ده وی چی
 ئه وتویان تیدا نیه ، پیاو به ته مای ئه وان له خۆی بگه ری که شکی

لی ده بیته وه فه ریک ، بویه له سه رته له سه رته تا وه به دوا ی
بیرو رای تایه تیدا بگه رتی و به قوولی هه مووی له ناویه کدا متووریه
بکه ی تا بیریکی گشتیت بۆ پهیدا ده بی ، پیشی ناوی دلت بخه یته
قرت و فرت ، نه له باره ی مانا و ناوه رۆک و نه له باره ی تیوری
ئه ده بیه وه . به ووره یه کی بۆ لایینه وه لیتی برۆ پیش ، برسی
چۆن ده که ویتته سه ر نان ، ئاوا بکه وه سه ر ئه ده ب و هه لیمزه ،
ئیتستا ره نگه هه ز بکه ی لیم برسی :

« ئه ری له کو یوه ده ست پی بکه م ؟! » •

ئه گه ر شتی وام لی برسی وه ک ئه وه ده که ویه به رچاوم
که کابرای برسی بیت و لیم برسی : « ئه وه ئه و نانه م له
به رییه ، ئه ری له کام لاوه قه پالی لی بده م • • » •

کاکه ! ئه و شتانه له میشکی خۆت بیته ده ری ، گرنگ نیه
له کو یوه ده ست پی بکه ی ، کویت خۆش هانه به رچاوو چیت به
جوانی بۆ ده رکه وت له و یوه بۆی بچۆ ، چونکه وه ک
خۆت ده زانی ئه ده ب ئه م لاو ئه و لای نیه ، هه مووی یه ک پارچه یه و
لیک ناترازی ، ته نیا شتیکت له به ر چاوی ، له بیرت نه چی که به
خویندنه وه و لیکۆلینه وه ی به ره مه می په سندی کلاسی ده ست
پی بکه ی . له سه رته تا وه خۆت له قه ره ی به ره مه می نوی مه ده ،
ئهمه ش مانای ئه وه نیه له سه ر حیسابی کۆن خرا بروانیتته شتی
نوی . ئه و راستیه شت له بیر نه چی ، ئه گه ر ده ته وی له ئانجامدا

بسی به خاوهنی چه شهیه کی گشتی و فراوان ، نه کهنی بروا به و قسه و
قسه لۆکانه بکهی که گوايه به رهه می نوی بهرگهی به رهه می
کلاسی ناگری ، چونکه پروپاگاندهی وا زوره و له هه موو
سهرده میکدا هه ندی که سی وا هه ن به دهم هه ناسهی سارده وه
ده لاین :

((نای ! های ! به خوا برا پیش په نجا سال تا قمه نووسه ریکی
باشمان هه بوو ، به لام سه د ئاخ ! هه موو مردوون ، هه یچ که نجی
وايشمان نیه جیی چاوانیان تیدا بی و
تییان رابدیتری ئه و جیگه چۆلانه پر بکه نه وه . . .))
به راستی ئه م قسانه قسه ی پووچن و نیشانه ی ناتیکه یشتنی
خاوه نه کانیان . من گومانم نیه که دواپروژیش پیاوی وامان
ده بی خویان کزو کویر بکه ن و له دابیلن و به دهم ئاخ و ئوفه وه بلین :

((وای هیزه ، که سه ریکی گه وره یه ! له سه ره تای ئه م
سه ده یه دا گه لی شاعیری گه وره ی وه کو (سوینبرن و مردت و
فرانسس و تومن) و زور پروماننووسی به وه جی وه کو (هاردی و
کونرادو) و گه لی میژوونووسی مه زنی وه کو (ستپس و
متلاند) مان هه بوو ، به لام ئیستا هه موو بارگه یان پیچاوه و
کوچیان کردووه و که سمان نیه جییان بگریته وه . . .))

راستت ده وی ئیمه ناتوانین هه یچ نه وه - جیل - یکه
کتومت وه کو خوی به دی بکه ین تائه ونه وه یه نه که ویته

ناومیزوووه وهه موو گومانیکی لی دانه وهه شی . . خوراسته
 ئەندازهی بهرهمی ئەدهبی له سهردهمیکه وه دهگۆری
 تا سهردهمیکی تر بهلام وه نه بی جیاوازیه که ئەوهنده زور بی . .
 گومانی لی ناکری که نه وهی ئیستامان کاریکی زور دهکاته سهر
 نه وهی داهاتوو ، بۆیه هوشیار به ! نه که ی به چاویکی کم
 سهیری بهرهمی نوئی ئەم سهردهمه بکه ی و بیشکینی چونکه
 ئەدهبی چاک به تو ناشکی وه کو ئەوه وایت بهردا به سهری خۆت
 دابدهی تا بهرده که بشکینی . . ئەگەر ئیستاش له سهره تاوه
 خۆت له ئەدهبی نوئی دوور بخه یته وه تا بناغه یه کی پته و به
 کۆنکریتی کلاسی بۆ خۆت داده پێژی ده بی ئەوهت له بیر بی که ئەم
 قرشه یه به قه د ههر قرشه یه کی تری وا گهنمی تیدایه .

رهنگه ئیستا مهراقت بی بزانی بۆچی پیت
 ده لیم له سهره تاوه خۆت له بهرهمی نوئی مه ده ، دهزانی بۆ ؟
 چونکه تو هیشتا کال و ناسکیت ، بهم راده یه نه گه یشتوو ی بتوانی
 شتی چاک له ناو بهرهمی ئەدهبی بدوزیته وه ، هیچ گه سی وه گو
 تۆش ناگاته ئەو راده یه بتوانی به شی کردنه وه وه هه لسه تگاندن
 شتی باش له ئیو بهرهمی نویدا هه لبرێری چونکه شه نه با کردنی
 هوورده و لیک کردنه وه ی په نده ی کاو په وسه ی گهنم کاتیکی زوری
 ده وی . بهرهمی نویش ده بی په رده ی چه شه ی زور نه وه بیری
 تا مشت و مال ده بی و بلاو ده بیته وه ، که چی بهرهمی کلاسی

تەواو پېچەوانەى ئەمەيە چۈنكە گەشتىكى دوورى كىرگۈزۈپ
ئەو ھەموو پەردانەى بىرۈە بە ساغ و سەلامەتى لە مەنچەل
دەرچوۈە .

كاكى خويىنەر !

« چەشەى ئەدەبى » تۆش دەبى پەردە بە پەردە بەرھەمى
كلاسى بېرىۋ پاگز بېتەۋە . ئەگەر چەشەت لەگەل بەرھەمىكى
كلاسى نەزۈوت دىنيا بە تۆ بە ھەلەدا چوۋى ئەك بەرھەمەكە ،
بەلام ئەگەر لەگەل بەرھەمىكى نويدا نەگەشتنە يەك ، بۆى ھەيە
تۆ راست بىكەيت و بۆيشى ھەيە بە سەھوۋ چوۋبىت ، كەسى
ۋاش دەست ناكەۋى زوۋ بىرپارەكە دەربىكا كە تۆ راستى يا
بەرھەمەكە ! چۈنكە « چەشەى ئەدەبى » ت ھېشتا نەگەيۈەۋ
دەيەۋى لە خەرەك بىرى ، پىۋىستى بە متمانە ھەيە . . متمانە
بە خۆبۈۋن بىرپەى پىشتى پىك ھاتنى « چەشەى ئەدەبى » يە .
ۋا چاكە لە سەرەتاۋە خوۋ نەدەيتە تەنيا يەك تاكە نووسەرى
كلاسى ، چۈنكە ئەگەر ۋا بىكەى « چەشەى ئەدەبى » ت لە سنوۋرى
ئەو نووسەرە يا ئەو بەرھەمە دوۋرتىر نارۋا ، دەۋىرم بلىم
چەشەيەكى ۋات بۆ پەيدا نابى پى بگوتىرى « چەشەى ئەدەبى » .
ئىستا با بىينە سەر ئەۋە ئاخو نووسەرىكى تازە ھەلاتوۋى
ۋەك تۆ چۆن بگاتە قۇناغى شەيدا بوۋنى ئەدەب و بايەخ پىدانى ؟
بىگومان دەبى لە سەرەتاۋە ھەر شىتكت خويىندەۋە بە ووردى

بیخوینیتته و هو ههول بدهی تیی بگهی و تیییدا بتاوتیتته وه ، نه مه ش
بروا به خو بوونیتی چاکی دهوی وهك نه وهی بلیی :

((له کابرایه کی راستگوم بیستوو دهلی نه م به ره هه مه شتیکی
پوخته و جوانه ، ده کروی خوشیم پی به خشی ، بویه ده بی
خوشی هه ر لی وه ربگرم . . .))

بروا به خو بوون ده وریتی زور گه وره ی له گه شه پیدانی
« چه شه ی نه ده بی » دا هیه که نامرازو که رسته یه که بق
مسو گه ر کردنی خوشی و سوو دیکی به رده وام ، به لام ووریا به !
بروا به خو بوون هه ر قسه ی زار نیه ، بروا به خو بوون
ده بی له ناخه وه هه لقولا بی و هینده گه رم و به تین و ته وژم بی هیچ
تانه و ته شه ریک کاری تی نه کا .

به شیء پنجم

خوینده و هیئیه بیاتی کلاسی

با بۆ نمونه له (لام) هوه دهست به خویندنه وه بکهین . هۆی
زۆره که (لام) م بۆ ئیره ههلبژاردوه : کابرا نووسهریکی بهرزه ،
ههست ده بزوینیی ، خاوهنی سۆزیکي گهرمه ، بهرهمه
ئه ده بیه کانی کورت و سادهن . سه ره پای ئه مانهش - وه کو له مه ولا
بۆمان ده رده که وی - ده شیء بمانخاته ناو باسو خواسی
گه وره و ئالۆزتره وه .

دوور نیه تو (لام) ت به کتیب بیته بهرچاو ، چونکه (لام)
به راده ی کلاسی گه یشتوو ، به لام سه هووی ، (لام) کتیب
نیه ، بنیاده میکی وه کو من و تو یه .

خوینهر یا نووسهری تازه هه لاتوو که بیه وی له ئه ده ب
بکۆلێته وه ده بی به هۆی خویندنه وه ی کتیبه وه رایه کی گشتی له
باره ی نووسهره که پهیدا بکا ، چونکه کتیب ره نگدانه وه ی باری
دهروون و بیروراکانی نووسهره ، بگره کتیب ههر نووسهر خو یه تی ،
له پیشت هه لکونجاوه و ده تئاخیوی و ده یه وی دلی خویت بۆ بکاته وه و
ههستی دهروونت بۆ هه لپێژی . جا خوینهری قبال و دنیا دیته

ده توانی به هۆی کتیبه وه نووسهر
 پینیتسه بهرچاو و له ریکای
 کتیبه وه تیی بگا . ئەمه راستیه که تکوولی لئ ناگری به لام خوینهره
 تازه هه لاتوو هکان ده بی له م لاو له ولا شت ده باره ی نووسهر کو
 بکه نه وه تا به هۆی ئەم شتانه وه باشتر له کتیبه که بگن ، لیره دا
 خوینهری وورد یه کسه ر په یوه ندی نیوان کتیب و مرقفی بو
 ده ده که وی و بیری کارتیک کردن و یه کیتی ئەده ب و ژیان ی له
 میشکدا ده چه سپی .

کاتی خۆی - له سه رده می خۆی - ئەده ب راسته و خۆ له
 نووسه ره وه به گوینگر ده گه یشت ، ئەمه له هه ندی پرووه وه چاک
 بو ، به لام گوپانی باری ژیان و ده ستوره کانی کۆمه ل و داهینانی
 زانستی و په یوه ندی نویی ئابووری ئەو په یوه ندی نزیکه ی نیوان
 نووسه رو خوینهری سریه وه ، ئیستا وای لئ هاتوو ه پیاو ناگاته
 ده نوو نووسه ریک تا گوئی بو به ره مه که ی شل بکا ، له گهر
 ئەمه شدا ئەگه ر مه شق به بیرو ئەندیشه و میشکی خۆمان بکه ی
 به ئاسانی ده توانین له گه ل خویندنه وه ی کتیبدا گویمان له هه ناسه ی
 دهنگی نووسه ره که بیی ، وه کو ئەوه ی تارمایی کلبرا له په نا
 په ره کان بیته و به دهنگی خۆی بۆمان بخوینیته وه و بماندوینتی ،
 بۆیه وا چاکه به رده وام میشک و ئەندیشه مان له وه رابینین که له
 په نا لا په ره ی کتیبه وه شیوه ی نووسه ره که به دی بکه ی تا هه میشه

کتیبه که به بنیاده میکی زیندوو بزاین ، به خوین و گوشت و
دهماری دابنیین ، به چاویکی سووک سهیری نه کهین گوا یا چند
په ره کاغه زیکی بی گیانه لیکدراوه و بهرگی تی گیراوه و خراوه ته
به دهستی خوینهر .

ئیستا با بیینه وه سهر باسه که مان ! باسی (لام) مان ده کرد .
ئه گهر بته وی له (لام) بگهی ده بی له م لاو له ولا بگه پتی و زانیاری
دهر باره ی ژیان و سهر برده ی (لام) کو بکه یته وه ، نه و پیشه کیانه ی
بو بهر همه کانی نووسراون گه لی لایه نی ژیان و که سیستی (لام) یان
دهر خستوزه ، بیان خوینه وه ، سوودیان هه یه . که شاره زای
ژیانی (لام) بووی و وینه و شیوه که یت هاته بهرچاو ، به ووردی
نه و پارچه نووسینه بهرزه ی بخوینه وه که به ناوی « خهونی
مندالان » نووسیویه . له دلی خوئندا مه لی « دهی ، دهی ،
په له ی ناوی ، پاشان ده بخوینمه وه . . » نا ، نا ، بیری وا
نه که یته وه ههر ئیستا برۆ بخوینه وه . ئیستا ئهم
کتیبه لابه و برۆ (خهونی مندالان) بخوینه وه . که خویندته وه و
تی گه یشتی و تامت لی و هر گرت ئنجا و هر وه سهر ته وا و کردنی
خویندنه وه ی ئهم کتیبه .

(خهونی مندالان) بهر همه میکی پاراوی مرؤ قایه تی زور بهرزه .
(لام) له تمه نی په نجا سالیدا نووسیویه و
ئه گهر له دیری کو تایی وورد بینه وه هه ست ده کهین

که ئەم بەرھەمەیی نووسیوە تازە برا گەرەیی مردوو ، ئەم
مردنە ھەناوی ھەژاندوو و ھەشکەیی لەقاندوو ، جگە لەمەش
(لام) ھەزی لە خاتوو « ئان سیمۆنز » دەکرد . ئەم ھەزی
نەکی ھەناو کچە مێردی بە (بارترم) ناویک کرد .
دایرەشی کاریکی زۆری تیکرد . پیرەژن کارەکەری کۆشکی
(بلاکسویر) بوو لە ناوچەیی (ھارتفۆرد شیر) . (لام) کە
جاروبار مادۆنی و ھەردەگرت دەچوو لەو کۆشکەدا بەسەری
دەبرد (لام) خۆی سەلتە زەلام بوو لەگەڵ ماری خوشکیدا
دەژیا کە جۆرە شیتتییەکی ھەبوو .

ئەگەر لەبەر رۆشنایی ئەم شتانە ووتارەکەیی (لام)
بەخویننەو ، دەبینن ووتارەکە سەراپا گۆشەگیری و لاتەریکی
(لام) دەردەخا . (لام) لە پێشەکی ووتارەکەدا تابلۆیک
دەکیشی باسی مێرو خوشەویستی باوکی تیدا دەکاو لە پەنا
ئەم باسەو گۆشەگیری خۆی دەردەبێت کە لەم دنیا پان و
بەرینەدا ھەموو شتیکی جوان و خوش و بەسوودی لە کیس
چوو و بە تەنی لە دیار گەردی خەم و جەخارو پەستی دانیشتوو .
خەمی خەستی کردۆتە کللی ووتارەکەیی و توانیویە جوانییەک بە
خەمەکانی بدا ، یا توانیویە پەردە لە رووی جوانی ناو خەم
لابدا . کە ووتارەکە دەخویننەو (لام) ت دیتە بەرچاوی
لەسەر تەختی رەبەنی دانیشتوو ، بە دەست خۆت نیە ھەست

ده بزوی و له بهر خۆته وه ده لینی :

« به خوا خه میکی گه وره به نه و گهنجه جوانه به ره به نی
دانیشتوو . به لام دهی ! هر چۆن بی دیمه نه که ی زۆر
شیرینه ! » .

تۆ که گه یشتیه نه م شوینه و نه م ههسته ت کرد (لام) به
ئاواتی خۆی ده گا له نووسینی ووتاره کهیدا ، چونکه مه بهستی
نه وه به نه و ههسته ت بی بدات و وات لی بکا به م چه شنه بیر
بکه یته وه . به لام با بیرسین :

« لام چۆن ده توانی به نووسین نه م کاره له خوینه ر بکا ؟ » .
نه مه پرسیاریکه ناتوانین زه قاو زه ق و ه لایمی بدهینه وه
به لام ده توانین بلین هۆیه کی سه رکه وتنی لام نه وه به زۆر ریزی
راستی و راستگویی ده گری . شتیك راست نه بی باسی ناگا که
باسیشی کرد راستگویانه باسی ده گا . . . که باسی برا
گه وره که ی ده کات و له په یوهندی نیوان خۆی و برای ده دوی
به درۆ نایکاته نمونه به کی بی هاوتا . وه کو نه و که سانهش نیه
نه گه ر باسی برای مردوو یان بکه ن ده لین :

« هیچ روژی هه وری ناته بایی سامانی دوستانه تی
دانه پۆشیوین . » .

جگه له مهش (لام) که باسی ته نیایی و بیکه سی خۆی ده کا
زیده ره وی ناگا ، چۆنه وای پیشان ده دا ، که دیته سه ر

شیتییه که ی خوشکی مه بهستی نه ویه زور دلسوز یوو بوی .
 هویه کی تری سه رکه وتنی (لام) نه ویه هه میشه ریز له
 شتی چاکو جوان دهنی . نه ویشمان له باسی داپیره و پرا
 گه وره و کوشکی بلاکسوئرو باخچه رازاوه که یه وه بۆ دهرده که وی .
 شتیکی تریش هه یه به گویره ی مه بهستی سه ره کیمان
 باسیکی سانه ویه و به شیکه له میکانیکی تی مه بهسته گه وره که
 - نه ویش وینه ی مندالانه - له و ساته وه که دهن تا پیده گهن و
 سیس دهن و هه لده وه رین .

- نووسه ره له وینه کیشانی مندالان گوی هونه ری بردوته وه .
 زور به ئیسک سووکی منداله کانی پیشان داوه :
- جۆن ده می بهش کردوته وه ، پی ده که نی . وات لی ده کا له
 دلی خوتدا بلینی : به خوا شتیکی هیچه .
 - نه لیس هامیزی کردوته وه و نه رم نه رم پی راسته ی
 ده جولینیتته وه ، که تهماشای ده که ی له جووله ده که وی .
 - جۆن خوی راده هه ژینی و برو هه لده ته کینی و زاتیک
 پیشان ده دا .
 - جۆن هیشوه ترییه کی پیس ده خاته سه ره قیرته به قی
 به رده میه وه .
 - له ولاره ش کومه له مندالیک تیک هه نگران و قارو قیزیانه .
 « داوام لی ده که ن چیرۆکی دایکی جوانه مه رگیان بۆ

(لام) به کيشانی ئهم ديمه نانه وورد وورد کارت تى ده کاو
 وه ستايانه منداله کانت دينيته بهرچاوو ده يانخاته بهر دلته وه .
 ههست ده کهى ئهم مندالانه چهند حه زيان له لاسا کردنه وه يه و
 ههستى مندالانه يان چهند تهرو ناسکه و چهند ههز ده کهن
 نه که ونه ههله و چهند تهنگاون له بهر ئاگرى خهم رابکهن و خو يان
 به کوشى خو شى دابدهن . به راستى ديمه نيکى جوانه و ئيستا
 هه موومان وه کو نووسه ره که به روونى له بهر چاو مانه . ئه وه نده
 به قوولى له دل و ده روونمانه وه چه سپاوه شي تى کردووين .
 کهس نه ليين ، تو ، ئه گهر دواى چهند روژى ،
 مندالتيکت له کولاننى بکه ويته پيش چاو .
 به دهست خو ت نيه وي نهى منداله کانى (لام) ت
 ديته وه بهرچاو . يا جوانى منداله کانى (لام) له و مندالانه ي
 کولانيدا به دى ده کهى . جا ئه گهر تو خودان خاوو خيزان بى و
 مندالى سه رکه و بنکه ت هه بى رهنگه منداله کان به هو ي چه قه و
 هه لبه زو دابه زى روژانه سى حرى جوانيان نه ختى که م
 بو ويته وه ، به لام که (لام) باسى جوانى مندالت بو ده کاو
 تو ش به دل و گيان گو يى لى راده گرى سه ر له نو ي هه ستت زاخاو
 ده داته وه و سى حرو جوانى منداله کانت لا زين دوو ده بيته وه .
 بيگومان ئه و وي نهى که (لام) ده يکيشى تا له راستيه وه

نزیکتەر بیی باشتەر ههست ده بزوتینی . ئەگەر ئێبگهی ئه
منداڵانهی (لام) باسیان ده کانه هه بووین و نه هه ، به لاکو
خۆی به خه یال دروستی کردوون ئه و حه له کار ئێ کردنه که
به هیزتر ده بیی . رهنگه باسی « دایکی جوانه مه رگت » کاسی
کرد بیت ، ئەگەر بزانی ئه و ژنه ی (لام) به جوانه مه رگی دایکی
منداڵان ناوی بردوو ه ، نه دایکی راسته قینه ی مندا له کانه و نه
خیزانی (لام) یشه ، ئه و حه له کاستریش ده بیی . .

بی شک دوای خویندنه وه ی ئه م ووتاره له می شکی خۆتدا
لیکی ده ده یته وه و به و ئامانجه ده گهی که ئه م ووتاره بۆیه کاری
تی کردووی چونکه سۆزی راسته قینه ی کاپرایه کی چاو کرا وه ی
تیدایه که به رده وام خه ریکی دۆزینه وه و شی کردنه وه و
پیشاندانی جوانیه ، جوانی کۆشک و ته لارو باخچه ، جوانی
ره وشتی به رزی پیشینان ، جوانی مندا لآن ، جوانی دۆست و
براده ران ، جوانی خۆشی سه رنوینی نه رم و گه رم . ئه م هه موو
جوانییانه کۆبوونه ته وه و له گه ل خه م و ئەشکه نجه ی ده روونی
نووسه ر تیکه ل بووین و تواونه ته وه ئیستا
جیی خۆیه تی ئه م پرسیاره له خۆمان بکه ین :

« بۆچی ووتاری - خه ونی مندا لآن - به ئه ده بی کلاسی

داده ندری ؟ » .

بۆیه به ئه ده بی کلاسی داده ندری چونکه :

۱ - سۆزىكى گەرمەت پۈتتۈرگەن ھەرۋەگە بە نەۋەگەنى
پېش تۈشى داۋە .

۲ - وات لىدەگە بە ھىزىكى توندترو روانىنىكى فراوانترو بە
شىۋەيەكى بەرزتر لەگەل خورپەي ژياندا بچوولپى .
بۆيەش وات لىدەگە چۈنكە نووسەرەگە ھۆشىكى كراۋە
زەينىكى تىزى ھەيە . ھەستىكى بزواۋى ھەيە و ناتوانى
ھەستى خۆي . بخواتەۋە ، تا بە خەلكى رانەگەيەنى
ئۆخە لە خۆي ناكە .

۳ - لە قسەۋ دەرپىندا زۆر راستگۆيە . تا بتوانى شت بە
دەقە خۆي دەخاتە پەرچاۋ ، بى زىادو كەم لىدەدوۋى
لەبەردەم خوينەردا پانى دەكاتەۋە .

ئەگەر - خوا نەخواستە - (لام) مەرچىكى لەمانە كەم
بوايە نەدەبوۋ بەم مەرۋقەۋ دەنگى ھىندە نەدەرپۇشت و نەدەبوۋ بە
نووسەرىكى كلاسى ، چۈنكە ئەو ھەلە چاۋى ھىندە تىز نەدەبوۋ
جوانى و گەرەيى لە شتى ووردو پچووكدا بەدى بكا ، بەدىشى
بكردايە ھىندەي نەدەكەۋتە پەرچاۋ بايى ئەۋە بكا بۆ خەلكى
دەرپىرى ، دەرپىشى بېرىبوا واى پى دەرنەدەپرا كار لە خوينەر
بكا . ھەر چۈن بى نەيدەتوانى ئەم راجەننەت پىدە كە
پىدەلەين خۆشى و لە ئەنجامى بەشدارى سۆزى گەرمەۋە
سەر ھەلدەدا .

گاتئ که (لام) له سه رهختی ره بهنی دانیشته و برا
گه وره کهی که و ته ناو گوږی تاریک و خوشکه شیتته کهی له دیاری
دانیشته ، له دلی خوږیه وه بهمه گه یشته که به راستی
(نه مه شتیکی جوانه ، خه م جوانه ، نازار جوانه ، ژیان جوانه ،
دهبی نه م خه لکه ناگادار بکه مه وه ، تییان بکه یه نم . . .)

کابرا کلاسیه چونکه دهیه وی و دهشتوانئ تیمان بکه یه نی و
شتی نویمان بداتی . . . ئیستا پاش ئه و باسه ی ده رباره ی
(لام) کردمان رهنگه تو له دلی خو تدا بلئی :

ئهدی پاشه له باره ی - شیوه - ناوداره کهی - لام - چی
دهزانی ؟ و ناوبانگه کهی له چی دایه ؟ « نه مه با بو
بهشی داهاتوو بی .

بهشتی به شدم

شپوه

جاریکیان هندی کتیبمان هه لده سه نگاند ، بیستم - هندی
له وانهی ناویرن رای خوین له دیار نووسهران درباری ئه دب
دهربیرن - ده یانگوت :

« بوی ههیه کتیبه که له بارهی ئه ده بییه وه نزم بی ، به لام
شتی جوانی تیدایه . . . » یان « کتیبه که
شیوهی دارشتنی لاوازه به لام به راستی باسه که ی خوشرو
ههست بزوینه . . . » یان « زور شاره زا نیم ، بویه خوم به
شیوهی نووسین ماندوو ناکه م ، من بابته تی چاکم ده وی .
بابته که چاک بی په سندی ده که م جا ره خنه گره کان که یفی
خویانه چی ده ئین با بلین . . . »

ئهمانه و گه لی سه رنجی تری وامان ده که ویتته به رگویی
که دیاره خاوه کانیاں بیری لیک جودا کردنه وهی شیوه و
بابه تیاں له می شک دایه و شیوهی نووسین به پاشکوی بابته که
داده ئین . به پی لیکدانه وهی ئهم برایانه ئه گه ر

نووسهري بيهوي بيبي به نووسهريكي كلاسي دهبي بيستر
بابه تيک بدؤزيتته وه و ريكي بخا نجا بيخانه به ريگيكي
قهشةنگه وه که شيوهي نووسينه تا دلي نه و بنيادهمه عاجباتيانه
رازي بکا که پييان دهگوتري « رهخهگر » .

قسهي لهسه ر نيه که نه م چه شنه بوچوونه هه له يه و شيوهي
نووسين قه تا وقت له بابته جودا ناكريته وه ، چونکه نووسه ر
کاتي که بير يكي ده که ويته ميشک له شيوهي ووشه دا بوي
پهيدا دهبي ، نه و شيوه زه ينييه ش بنچينه ي شيوهي نووسينه و
له ژير دهسه لاتي بيرو بابته که دايه ، چونکه بير به ووشه
نهبي دروست نابي . يه که جوړه بير ته نيا له يه که جوړه ووشه
داده پرژري . قهت پيت ناكري يه که شت کت ومث وه کو خوي به
دوو شيوه ده ربيري ، چونکه نه گهر به ناسته م دهست له
ووشه کان بدهي و بيانگوري په رده ي نه و گورانه به سه ر بيرو
بابته که شدا ده کشي . جا تا بير نه گوري ووشه ناگوري .

راسته ! نووسه ر دواي نه وه ي بيرو سوژي ده رده بري
دهشي مشت و مالي بکا ، به لام بو ناپرسی : چ مشت و مال
ده کا ؟ نه گهر بلين شيوه که ي مشت و مال ده کا قسه که وا
ده گه يه ني که بيره که ش مشت و مال ده کا چونکه دياره هه له و
که م و کورتييه کي له بيره که دا ديوه ده يه وي راستي بکاته وه .
بير يا بابته چون به وورده پارچه ده رده بري که ووشه يه ،

خۆيشى ئاوا لە كۆمەلنى وورده پارچەى يەكگرتوو پىكها توه .
ئەو كاتە پەيدا دەبى كە دەربېرى و ھەر خۆيشى رىنگاى خۆى
دەكاتەوہ . . . بىرى روون دەربېرینەكەى بە روونى دى ، بىرى
ئالۆزىش بە ئالۆزى . ئەگەر باوہر ناكەى لە بارەى دەروونو
شىوہى دوانى خۆت وورد بەرەوہ زۆر بە چاكى ئەم راستىەت بۆ
دەردەكەوى .

چۆن زانست برىتتە لە پىشكەوتن و تىگەىشتنى شتى
ئاساى ، ئەدەبىش ئاوا تەنبا پىشكەوتنى قسەى ئاساى
رۆژانەىو ھىچى تر . جىاوازى زانست و تىگەىشتنى ئاساى بە
پلەو ئەندازەىە نەك چۆنپتى ، ھەرۋەھا جىاوازى ئەدەب و قسەى
ئاساىش تەنبا بە ئەندازەىە .

ئەگەر (بزانى بىر لە چ دەكەىتەوہ) دەتوانى بىرەكە بە
پوختەى دەربېرى و وا بكەى تىت بگەن ، بەلام كە (نەزانى
بىر لە چ دەكەىتەوہ) زمانت دەگىرى و قسەت بۆ ناىە .

با دوور نەپۆىن تۆ سەبرى خۆت بكە دەبىنى لە ژبانى
رۆژانەتدا بارى زەىن و دەروونت چۆن بى شىوہى ھەلسوكەوت و
ئاخافتنىشت و دەبى . كە بارى ناوہوت ناسك و ھىمەن بى
شىوہكەت تەپرو ناسك دەردەچى ، كە توندو تىزىش بى
شىوہكەت ووشك و برىنگ دەردەچى .

دوور نىە ھەندى جار كە سۆزى دەروونت ھەلدەكا لە

دلی خوٲدا بلتی :

« بریا بمزانیاہ رازی دہروونم دہربیرم ! » .
ئہم قسہیہ ہلہیہ کی زلہ . دہبی لہباتی ئہمہ بلتی :

« بریا بمتوانیاہ - لہم جیہانہ بہرزہدا - باش بیر یکہمہوہ ! »
ئہگہر بہ روونی بیر بکہیتہوہ بیگومان ہیچ تہگہرہت نایہتہ
ری بؤ دہربیرینی ئہو بیرہو بگرہ تانہیدرکینی خوٲ پی راناگیری .
کہ ہندی جار ناتوانی گرتی دہروونت بکہیتہوہ لیت مسؤگہر بی
ہوی ئہوہیہ ہیچ بیر ری روونت لہ میٹشک و دلدا نیہ ، ئہو
شتہش کہ ئازارت دہدا ئارہزووی شی کردنہوہی گرتی دہروونت
نیہ بہلکو ئارہزووی بیر کردنہوہی روون و رہوانہ .

لہم ہموو نمونانہی سہرہوہدا بؤمان ساغ دہبیتہوہ کہ
شیوہو بابہتی نووسین یہک پارچہن ، پیکہوہ پیدا دہبنو
پیکہوہش گہشہ دہکن . ہیچ ہیزی نیہ
لیکیان جودا بکاتہوہ . ناکری بابہت چاک بی و شیوہکہی خراب
بی . رہنگہ تو ئہم قسہیہت بہ دل نہبی . ئہگہر وایہ بانہختی
ووردتر باسہکہ شی بکہینہوہ :

یہکی بیہوی بیرکی جوانت پی رابگہیہنی دہبی کومہلہ ووشہیہک
بہکار بینی ، ئہم ووشانہ شیوہی دہربیرین پیک
دینن . جا کہ شتہکہ دہخوینیتہوہ دہلیی : « بہ راستی بیرکی
جوانہ ! » کہ بہم رادہیہ گہشتیت و ئہم قسہیہت کرد ئاواتی
نووسہرہکہ دیتہ دی کہ ویستوویہ بیرہ جوانہکہت پی بیدا ،

به لام توخوا چۆن زمانت هه لده گری بلیی : « به راستی بیرگی
جوانه به لام شیوه که ی جوان نیه . » یه که هوی دهر برین و
تیگه یشتنی تۆو نووسه ره که ووشه یه ، جا که بیره جوانه که ت بی
گه یشتوو به بیر ناکه یته وه چۆن پیت گه یشتوو ؟ بیگومان به هوی
ووشه کانه وه ، به ناو ووشه کاندای . که و ابوو ده بی جوانیه که له
ووشه کانیش دابی . له وانیه هه ندی جار دوا ی نه وه ی شتی
ده خوینته وه یا گوئی له قسه بی راده گری به شانازی وه بلیی :
(نه ی توانی شته گه به چاکای دهر برین به لام من له

هه به ستمی گه یشتتم . . .)

تۆ چۆن له مه به ستمی گه یشتی ؟ دیاره به هوی ووشه و
شیوه ی دهر برینه وه تی گه یشتوو ی ، که واته ده بی ووشه کانیش
کوک بن و کابراش توانی پیتی شته که دهر برین . جگه له مه اش نه گه
شیوه که ی ئالۆزو بلۆز بی تۆ ناتوانی به ته و اوی تی بگه ی ،
هه ره هیچ نه بی ناتوانی له مه به ست و هه ستمی دهر وونی بگه ی ،
بابه ت نه وه یه پیت ده گاو چار نیه ده که ویتته بهر کاریگه ری شیوه .

تا ئیره پیشه کی بوو . ئیستا با بزانی شیوه چییه ؟
بۆ روون کردنه وه ی نه م مه به ستمه ده مه وی چۆن بیر له
هه لسه که وتی براده ریکت ده که یته وه که باش بیناسی ئاواش
بیر له شیوه ی نووسه ر بکه یته وه . ره نگه یه کی بناسی که هیمنه
به لا لاساریشه . جا کابرا که هیمنه چۆن زانیت لاساره ؟

ئەمەت لە ھەندئ وورده رەوشتی رۆژانە بۆ دەردەکەوی وەکو
سوورو شین ھەلگەران و لیو تەترە کردن و چا و سووربوون و سپی
ھەلگەپانی بەنجەھی دەست . کەواتە دیارە کابرا لە بنجدا
ھێمن نیە .

دەشئ یەکیکی تر بناسی کە بەدەوام کړو لەسەرخۆیە بەلام
دلت پئی ناگریتەوہ . دەزانی بۆ ؟ چونکە ئیسکی قورسەو
شینەییە کەھی رەسەن نیە و زۆر جار پەستت دەکا .

دەگونجئ برادەریکی تر ناس بکەھی کە گران و سەنگین بئ بەلام
لەگەل ئەمەشدا ھەستی و یقارو بەھیزیت پئی دەبەخشئ چونکە
ویقارو سەنگینی ھاوشانی یەکن و ھەمیشە پیکەوہن .

دووریش نیە زەلامیکی دی بناسی کە ھەمیشە پەست و
خەمبار بئ . وای تئ دەگەھی بە خۆپسک پیاویکی سۆزای پئی
چونکە اشتیکی لەچاودایە .

بئگومان لەم نمونانەھی سەرەوہ دیارە کە رەوشت و
میزاج تیک دەکەنەوہ با جاروباریش بە پێچەوانە بکەونە بەر چا ،
ھەر ھیندەییە لایەنیکی رەوشتە کە دژی
لایەنیکی تر دەوہستی و بەس . پلش تاووتوو کردنی تەواو پیاوی
سووک سووک و پیاوی گران گران دەردەچئ . بە کورتی :
میزاجی پیاو لە رەوشتیەوہ دیارە . رەوشتیش بەرەنجامی
ھەژانی میزاجەو لەگەلیدا دەگونجئ . جا (شیوہ) و (بابەت) ییش
کتومت ھەمان شتە .

لهوانه یه قسه ی پیشووم رهت بکه یته وه و بلتی :
« وا نیسه ! نهرمی و که لله ره قی پیکه وه هه ناکه ن . کابرا
که لله ره قییه که ی گیچهل بۆ خۆی و خیزانه که ی پهیدا ده کاو
نهرمییه که ی دادیان نادا . » .

راستی کابرا که لله ره قه ، که لله ره قییه که ی له نهرمییه که ی
زیاتره . ئه وه ش به وهخت ده گوژی چونکه ره وشت و میزاج
همیشه ده گه نه وه یه ک . (شیوه) ش وایه . ئه گهر نووسه ریک ده
لاپه ره ته نگه نه فهست بکاو ده دیر دلت رابکیشی پتویست ناکا
به روویدا بته قیته وه . مه لئی (شیوه) که ی ریکه ی (بابه تی ئاشکرا) ی
اگر توه . ده بی یه کسه ر کابرای نهرم و که لله ره قت بیته وه
یاد . بهم جوژه هه ر چهنده قوولتر سهیری بکه ی ئهم
راستیهت بۆ روونتر ده بیته وه که چاکه و خراپه ی (شیوه)
ره نگدانه وه ی چاکه و خراپه ی (بابهت) ه که یه و هیچی تر .

(توماس کارلایل) نموونه یه کی بهرزه بۆ ئهم راستیه
پشت گوئی خراوه . چه ندمان بیستوه ده لئین درپی و نه شازی
شیوه بابه تی نووسینی (کارلایل) ی راگیراوه ! راستی ئه وه یه که
بابه تی کارلایل به قه د درپی و نه شازی شیوه که ی نه شازه . کارلایل
خۆیشی ره وشتی نه ساز بوو . قینچکه ته نگ بوو . زۆربه ی
جولانه وه ی ئه گهر بلحیش نه بی جینگه ی تیزو قه شمه ریه ، زۆربه ی
حوکه کانی ناته واون . که به ره فه میکی ره خنه یی توندی ئهم

نووسه ره دهخوینیته وه له دلی خۆتدا دهلیتی : « ئەمە
 شتیکی جوانه ، ئەم کابرایه زۆر لایهنگری دادو راستیه ! »
 پهلام لهههمان کاتیشدا دهلیتی : « زۆر درو بی رهحمانه ئاگر له
 پشتی خهلك بهر دهدا . » ئەمانه دیاره (شیوه) نین بهلكو
 (بابهت) ن . زۆر جاریش كه كتوپر سۆزی ههلهدهچی و زوو
 سارد دهبیته وه رهنگه بلیتی « ئەمهیه - کارلایل - ی راستی . . . »
 لهم باره دا دهبینی شیوه که ی له و پهری چاکی دایه نه دره و نه
 نهشاز . ئەگەر لهم باره دا باس باسی کارلایل ی (راستی)
 بی دیاره شیوه که ش شیوه ی (راستی) کارلایل ه ، بهلام وای
 پهسند ده که م ووشه ی راستی ههلبگری و ووشه ی (باشتری)
 له جی دابنیتی : (ئەمهیه - کارلایل - ی باشتی . . .) .
 ئەگەر کارلایل هه موو ئەده به که ی لهم (باشتین باره دا) به رههم
 بهینایه ده بوو به بلیمه تیکی که م وینه . بهلام خۆی
 بی سه روبه ر بوو . شیوه که ی شتی ئەم مۆرکه ی پیوه یه .
 شیوه که ی بۆیه به عه یبه چونکه بابته که ی عه یبداره .

له ئەده بی کلاسیدا دهبینی شیوه هه میشه رهنگدانه وه ی
 بابته . ئەوه تا (خهونی مندا لان) ی چارلز لام زۆر به ساکاری و
 هیمنی ، به شیوه ی چیرۆک دهست بی ده کا ، پۆشین - توریه - ی
 وای به کار هیناوه له گه ل مندا لان ده گونجی . پاشان که دیت
 مه ر داپیره - فیلد - شیوه که ی غه مگین ده بی ، که ده چیته

سەر ههستیکی خوشی وه کو ئه وههستهی خانوه کۆنه رازاوه که
 ده بزوینتی شیوه کهی وه کو بابه ته که خوش و جوان ده بی . ئه م
 جوانیه زیاد ده کاو هه لده پرژی ئه وه کاتهی که دیته ستر
 باسی باخچهی خانوه که که له هه موویان جوانتره ، زۆر به
 راستگویی سۆزی راسته قینهی دهرده برتی ، ئنجا شیوه کهی
 وورده وورده گهرمتر و گرانتر ده بی تا به چله پۆیه ده گا ئه وه
 کاتهی ده لی : « وه ستابووم و ته ماشام ده کرد ، هه ردوو مندا له که
 له بهر چاوم بچووک بوونه وه ، هه ر بچووک بوونه وه و
 بچووک بوونه وه تا له ئاکامدا وه کو دوو تارمایی بۆر له ئاسۆدا
 توانه وه . ئه م دیمه نه به بی قسه کاری تی کردم ، له قسه
 باشتر و توندتر کاری تی کردم . »
 به م جۆره (شیوه) هه میشه قهرمانه رداری (بابه ت) .

ئێستا له وانیه بلتی :

((ئه مه راسته و شتتکی زۆر ئاساییه ، ئه ده ب وا ئه بی
 شتتکی به م حه ، له ده ده حه . ئه وه ی وه ک وه عه و ئامه ژگاری ده م
 له باسی خوشه و بستی بدا ، ئه وه ی وه ک خته و که دانی مندا لانی
 قوتابخانه ئامه ژگاری دا بدا و ئه وه ی وه ک نه کته گه رانه وه باسه
 مردن بکا دباره کارایه که ، گیل و و ئا و به م عه ریفه ته . . .))
 با بزاین ئه وانیه ده لین : (من فلانه کتیب له بهر خاتری
 جوانی شیوه کهی ده خوینمه وه . .) مه به ستیان چییه ؟ من

نازانم مه به ستیان چیه - تا ئیستاش نه متوانیوه سه باره تیکی
ماقوولیان به په سندی لی وه ربگرم - نه وه نالیم نه گهر بو خاتری
زرنکه و ئاوازی ووشه کان پیمان خوش بی .

نه وه ش بزانه که کتیبی ده خوینیتته وه ته نیا سی شت ههن
سه رنجت راده کیشن :

۱ - مانای ووشه کان ، نه ویش په یوه ندیه کی چری به
بیره وه هه یه .

۲ - دیمه نی ووشه ی چاپکراوی سه ر کاغز . باوه ر ناگه م
که س بو خاتری ووشه ی چاپکراو شت بخوینیتته وه .

۳ - ئاوازی ووشه کان . جا ووشه کان چ به دهنگ بگوترین و
چ له میشکدا بزرنگیتته وه .
بیگومان ههر ووشه یه که جوړه ئاوازیکی هه یه . هه ندی ووشه و
رسته و دهسته واژه ههن ئاوازیان له وانیه تر خوشره .
بو یه تیسون له و پروایه دا بوو جوانترین دیره شیعی
نووسیبی نه وه یه ده لی .

The mellow ouzel fluting in the elm
واته : (شالووری دهنگ تیرا وه که نه ی به سه ر چناره وه
ده چریکینتی .) رهنگه راست بکا . دهنگه کان جوانیه کیان تیدا یه و
له دهنگی نه وه مه له ده کهن که وه سفی ده کا . به لام ئاخو نه م دیره
وه که دیریکی دیکه ی نایاب و ناوازه ی تیسون تا سه ر ههر به

زیندووی دهمینیتتهوه ؟ نهء . وایه نه دیره سیر
تیدایه بهلام تهنیا رووکهش و روالهت دهگریتهوه . ههموو دیره
هونراوهکانی تری نه پارچهیه وهك نه دیره جوانن بهلام سیر
جوانیهکه ههمیشه ناکهویتته بهرچاو . جاری و اهذیه به
بیزهوهری دهردهکهوئی چونکه وهگو کچی وایه جوانیهکهی له
بوشاک و بویه و دیمهنی دهرهوهدا بی ، جوانیهکهی دستکردن
زور ناخایهتی . ههر بویهشه زوو روو له جوانکاریسهکانی
تیسون وهردهگیرین و چیژی لی وهرناگرین .

تهوهی بی لی بنی تهنیا بوشیوه بهرههمی نهدهبی دهخوینیتتهوه
یان قیچکه تهنگه و سنگی زوو ویک دیتتهوه یان مههستی میزاجی
گشتی نووسره نهك تهنیا شیوهی نووسینی ، جا دهیهوئی به
قسهیه خوی تهفره بدا . نهه وهکو نهوه وایه یهکیکی لهبهر نهوه
خوش بوئی چونکه بریقهیهکی گهشی تیدایه بهلام نازانی نه
بریقهیه چیه ؟ و له چیدایه ؟ راستی ، نهدهب له گیانی کار
دایه ، له خوتن و گوشت و ئیسکی دایه ، له ههموو شانته
دهماریکی دایه .

به چ دهستووو تهرازوویهك (پیاو) ههلهدهسهنگینی
دهب ههمان پارسهنگ و تهرازوو بوشیوهی نووسینی بخهینه
کار . نهگه و ابکهی چاکه و خراپهت لی تیکهال نابی . پیگومان
دوستایهتی بی ریز دهوام ناکا (شیوه)ش وایه . نهگه زانین

شیوهی نووسهری ریزی خویت بهسهردا دهسه پینی مسوگر
بابه ته که ی که مو کوریه کی تیدایه و ته واو نه گه یوه چش با تامیکی
دهمه کیشیت بداتی .

پتویسته ههستت بهرانبهر هه موو نووسهری تاقی بکه یته وه .
نه گهر بهر هه میکی نه ده بیت خوینده وه و لپی وورد بوو یته وه ، له
ووشه شیرینه کان زیاتر هیچی لی تی نه گه یشتی و ههستیشیت
به خووشی کرد . بیر له وه بکه وه نه گهر مانگی له گهل براده ریکدا
بچیته سه فورو له قسه ی شیرین زیاتر هیچی لی نه بیسی ناخو
ههستت چی و چون ده بی ؟ نه گهر شیوه ی نووسهری رایچه ناندی و
سهره پای نه وهش ههستت کرد ده تخاته قاقای پیکه نین ، نه و
بهستی و وه پرسیه پینه بهرچاو که پیای هه رزه گتا تووشت
ده کا . به جوژیکی تر ، نه گهر بهر یکه وت رات له بهر هه می
نووسهری بوو ، دهشتزانی بهر هه مه که ی کزو لاوازه له شیوه
نر مه که ی پهست مه به ، به قهد نه وه لپی پهست به که براده ریکی
زیره که و دلپاک و ره وشت بهر زت هه بی فنجان ه قاوه یه کی به
دهسته وه بی و دهستی بله رزی و مه ترسی لی بکه ی نه کو مافووری
ژووره که ت عه دم یکا . شتیکی تریش هه یه ، نه گهر له سه ره تاوه
شیوه ی نووسهریک سهرسامی کردی ، یان بیجگه له
دره و شان هه ی خو ی هه موو شتیکی له بهرچاو کز کردی به کسه ر
مه چوو بابه ته که په سند بکه ی . له پیشدا له خو ت بپرسه که

یەكەمجار لەگەڵ كابراییەك یەكترتان ناسی ، كابرایی قسەیی زلی بو
كردی و بە شان و پاهۆی خۆی هەلدا ناخۆ
تۆ چۆن لەم جۆرە زەلامە دەگەیی و هەستت بەرانبەر بەم
هەلۆیستە سەیرە چی دەبی ؟

ئەمە لە گۆی بگرە : تەنیا ئەو كەسانە دەتوانن ریزی خۆیان
بەسەردا بسەپینن كە وورده وورده پەيوەندیت لەگەڵ
دەبەستن و لیت نزیك دەبنەووە ئەوانەیی بە هەرزەگویی و
چەنبازی دەیانەوی لە یەكەم رۆژەووە خۆیان وەك فسۆس پالەوان
پیشان بدەن .

بە كورتی : چۆن سەیری ژیان دەكەیی دەبی بەو چاوەش
سەیری ئەدەب بکەیی . ئەو جەلە بۆت دەردەكەوی نووسەر
خۆی و شیوەی نووسینی یەك شتن و لیت ناترازی . بۆت ساغ
دەبیتهووە (شیوە) و (بابەت) یەك شتن . نە
شیوەی بەرز بێ بابەتی بەرز دەبی نە بابەتی بەرزیش
بێ شیوەی بەرز دەبی .

ئەگەر بەرھەمیکی ئەدەبیت هاتە پیش و نەتوانی بریار بدەیی
ناخۆ شیوەكەیی چاکە یان چاك نیە . هیچ بیر لە شیوەی
مەكەووە ، هەوڵ بدە لە میشکی خۆتی دەرباویژی چونكە بە
راستی - بە گۆیرەیی زۆر بەیی ئەوانەیی سۆزی خۆیان لەبەر
كارێگەری ئەدەب شی کردۆتەووە - هیچ شتیکی جیاواز نیە

پیتی بگوتری شیوهی ئه ده بی و گهس ناتوانی گه وهه ری ئه ده بی
 شهق بکات و بلی : « ئه مه یه شیوه و ئه مه یشه بابته » . جگه له مه
 نرخه ئه ده بیش ده بی وه کو شته کانی تر بخه ملیندری ئه ویش
 به هۆی به کارهینانی ههست و تیگه یشتنی گشتیه وه . به
 پیتی ههست و تیگه یشتنی گشتی هیچ کهس نیه - ئه گه
 بلیمه تیش بی - له هه مان کاتدا چاکیش بی و خراپیش بی ،
 جوانیش بی و پیسیش بی ، ووردیش بی و درشتیش
 بی ، نه رمیش بی و ره قیش بی ، بۆیه به پیتی وه کار خستنی ئه م
 پارسه نگه گشتیه بۆت ساغ ده بیته وه که لیک جودا کردنه وه ی
 شیوه و بابته تی ئه ده بی نه بوه و نابی . ئه گه ر ناکۆکیه کی روو کهش
 هه بی دیاره ئه م دوو سیفته ی که دژن یه کتی له وه ی تر نزمتره ،
 ئه گه ر له م حالته دا بۆ ده ستووری گشتی ژیان بچینه وه ،
 تیگه یشتنی گشتی یه کسه ر بریارمان بۆ ده دا کام سیفته له
 کامیان باشته وه ناکه وینه زه لکاوی هه له وه که له پیناوی شتی
 پوخته و جواندا چاو له شتی پیس و پلۆخ بپۆشین ، بۆ خاتری
 ره وشتی چاک خۆمان له ره وشتی نزم لا بدهین .

برا ! هه ر کاتی گومانته لی پهیدا بوو شیوه ی نووسین له
 مپشکت ده ربکه و چون بیر له ئاده میزادیک ده که یته وه هه ر به م
 چاوهش بیر له شیوه ی نووسین بکه وه .

بەشى ھەفتەم رکابەرى لەگەل نووسەردا

دوای ئەوەی کە بە پیتی پتووست لە مەسەلەى ئالۆزى
شێو ە دواین با بچینهو ە لای (لام) کە ووتارى (خەونى مندا لان) ی
هۆى سەرەکی باسە کەمان بوو . مادام باسە کەمان بە (لام)
دەست پێ کرد وا چاکە ھەر بە (لام) یش کوتایى پتووستین .

لە سەرەتای پتیکو ە نانی وۆشنبیری ئەدەبى پتووستترین
شت بۆ داگیرساندنى بايە خدان و شەیدا بوونى ئەدەب ئەو ە
ماو ە یەك لەگەل نووسەریکدا بۆى ، بەتایبەتى نووسەریکی
مرۆفایەتى وەکو (لام) . کە ئەمە دەلیم مەبەستم ئەو ە نیە
خۆت لەناو بەرھەمەکانى (لام) دا بخنکینى و تا سو مانگ ھىچ
شتى تر نەخوینیتەو ە ، مەبەستم ئەو ە دەپۆ ماو ە یەك بە ریکی
کاتى بپتیشیت بۆ لیکۆلینەو ە ی بەرھەمەکانى (لام) تەرخان
بکەى تا تەواو شارەزای کەلەن و قوژبنى بەرھەمەکانى دەبى .

ھىچ هۆیەکی ماقولیش نیە رینگەت نەدا ببى بە شارەزایەکی
بپنازی نووسەریکی وەکو (لام) . (لام) نووسەریکە بۆ تۆ باشە .
بەرھەمى ئەو ە نەدە زۆر نیە پتت نەخویندريتەو ە ، ئەو ە نەدە رەقىش
نیە تپتەگەى . ھەموو بەرھەمەکانى یان خۆشییەکی فیتنکیان

ئېداپە پان ھەست بزوئىن . چونكە (لام) زۆر بە سۆزىكى
ئوولەوۈ خۆى دەقەبەر ئەدەب كرددوۈ . ئەگەر ئەدەبت بە گىشتى
خۇش نەوئى ناتوانى (لام) ت خۇش بوئى ، ئەگەر بە گىشتى
شارەزاي ئەدەب نەبى ناتوانى (لام) بخوئىتتەوۈ ، چونكە (لام)
زۆر مەراقى كىتیب بوو . رەخنە گرىكى ئازاۋ زىرەك بوو .
نامەكانى زۆر ناسك و پاراون . بېگومانم تۆ سەر بەخۇ دەچى
نامەكانى دەخوئىتتەوۈ بەلام نەكەى تا عومرت ماۋە ھەر خەرىكى
ئەم نامانە بىت - ئەگەر چى نامەى لەمانە چاكترت دەست
ناكەوئى - ھەر ئەوۈندەبە ۋەك چرا بىانگرە دەست تا رىكەى
دۆزىنەوۈۈ تىنگەىشتى بەرھەمى ترت بۆ روناك بكەنەوۈ .

ئەم قۇناغە خوئىندنەوۈبەكەى ووردى دەوئى ، دەبى ئەركىنكى
سەختى لەگەلدا بكىشى و لە خوئىندنەوۈەى رۆژنامە و شتى سووكى
رۆژانە زىاتر مېشكى خۆتى لەگەل خەرىك بكەى ، چونكە
بەراستى ئىشى دەوئى ، ئەركو ئارەق رىشتى دەوئى .

لەوانەبە كە بەكەم جار ھائىتە لامو گوئىت داينە
قەسەكانم تىت رانەدېم رۆژى دى داۋاى ئىش و خۇماندوو كرددنت
لې بكەم بەلام با لىك ئاشكرا بىن . پروام بې بكە ھىچ كەسى (چەشەى
ئەدەبى) تەواۋ ناپىتەوۈ تا ئەستۆ نەخاتە ژىر پارىكى سەخت .
ئەوۈشت بې بلىم بەلكو تۆزى كەيفت بە خۆت بى ، بىجگە لەو
سوۈدە راستە و خۇيانەى لە خوئىندنەوۈەى ئەدەب ۋە رىان دەگرى

وهك : شاره زابوونی بهرهمی بهرزی ئهدهبی ، فراوانبوونی
ناسۆی تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وهی ئهدهبی ، دۆزینه‌وهی رینگای
چوونه دونیای کتیب و کاغەز . . . سوودیکی مەعنا‌وهی
لێ‌وه‌رده‌گری ، ئەمەشیان زۆر به‌رزو گرنگه‌و هێزیکێ گیانیت
پێ‌ده‌دا ، بریتیه له‌وه که متمانه‌یه‌کی پته‌و به‌ خۆت بکە‌ی و
بگه‌یته‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که به‌ راستی (شتی‌ ده‌زانیت) . هەر کاتی
به‌م قوناغه‌ گه‌یشتیت ، مانای وایه‌ هه‌نگاوێکی باشت بۆ پێشه‌وه
ناوه‌و به‌م راده‌یه‌ گه‌یشتووی وه‌کو پسرۆرو لیزانیک حوکم به‌سه‌ر
هه‌ر به‌رهمیکی ئه‌ده‌بیدا بده‌ی که له‌مه‌وپاش له‌باره‌ی (لام) یان
هه‌ر نووسه‌ریکی تر ده‌بخوینیته‌وه .

لێ‌رده‌دا هه‌فته‌ شانازیه‌کی خاکی به‌ خۆته‌وه‌ بکە‌ی ، ئەم
هه‌ستی شانازیه‌ بێنازه‌ هانت ده‌دا هه‌میشه‌ به‌ گه‌رمی باوه‌ش
بۆ ئه‌ده‌ب بکە‌یته‌وه‌و به‌ په‌رۆشه‌وه‌ به‌رهمی چاک بقۆزیته‌وه‌و لێ
بکۆلێته‌وه‌ . به‌ کورتی : هێزیکێ وه‌کو هێزی هه‌لمت
تیدا په‌یدا ده‌بێ ، هه‌موو له‌شو گیانت راده‌ژهنێ و زۆر کاری
آگه‌وره‌ت پێ‌ده‌کا . به‌لای منه‌وه‌ ئەم سیفته‌ مەعنا‌وه‌ی و لایه‌لایه ،
له‌م کاته‌دا ، به‌قه‌د هه‌موو سیفته‌ راسته‌وخۆکانی تری ئه‌ده‌ب
کارت تی‌ده‌کا .

ئێستا ناتوانم چاو له‌و ئانجامه‌ بپۆشم که له‌ خویندنه‌وه‌ی
(لام) پێ‌ده‌گه‌ی ، ره‌نگه‌ خۆشت لێ نه‌بێ ، زۆر له‌ گوینه‌ - با بۆ

ئەمەيلىكىش بىئ - لىئى دۇنيا نەبىت چۈنكى تۆ وات دانا بوو
موچر كىكى لەمە گەورە تىرت پىئىدا . پىئىشترىش - لە
بەشىكى تر - باسى ئەم دۇنيايىم كرد . گوتم كاتى پىاو لەگەل
بەرھەمى كلاسيدا دەژى ھەست دەكا دلى تەواو پىئى داناكەوئى ،
بە تايبەتى ئەوانەى تازە گرۇگالىانەو بە دەم بەرھەمى كلاسىيەو
دارەداريانە . بە دوورى ناپىنم ئەو جۆرە كەسە بەرھەمى
كلاسىيان بە نزمى بۆ دەربكەوئى - ئەگەرچى ھەزىش ناكەم لە
شۈئىنىكى وەكو ئىرە ئەم قسە رەقەيە بكەم - .

رەنگە (لام) بەو ئەندازەيە رات نەكىشى كە تۆ تىت رادەدى و بە
تەمابووى دوای ئەم ھەموو ھىلاكى و خوئىندەو و وورده
لىئى وەربگرى . بە كورتى : ئىستا تۆ واتى دەگەى (لام)
نەيتوانىو پىت سەلمىنى كە كابرأ شاينى ناوبانگە
قەبەكەى خوئەتى .

بىئ شك شتى كلاسى بۆيە كلاسىيە چۈنكى تا رادەيەكى زۆر
نەو بە نەو خوئى بەسەر ئەم خەلكەدا دەبارىنى كە ئەشقى
ئەدەب لەسەرى داون . (لام) كە نووسەرىكى كلاسى پەسندەو
سەرەراى ئەمەش پەست دەكا ھىچ گومانى تىدا نىە كە
ناتەواويەك لە گۆرپىدا ھەيەو دەبى چارەى بكرى . بەرەو
رووبوونى ئەم ناتەواويە دەمباتەو و ناو جەرگەى باسەكەمان كە
ئەركى راستەقىنەى پىك ھىئانى (چەشەى ئەدەبى) يە .

ئەگەر تۆ چەشەيەكى كلاسيت ھەبوا سىحرىكى بەردەوامت لە
(لام) وەردەگرت و بە راستى لە گيان و بەرھەمەكانى دەگەيشتى و
دەترانى بەرھەمەكانى پوچ نين ، كاكلى بەنرخيان تىدايە بەلام تۆ
نەتديون و ھەلت نەسەنگاندون .

برا ، ئەگەر دەتەوئ (چەشەي ئەدەبى) ت بکریتەو دەبئ
ئەوئندە خوو بدەيتە ئەدەب تا شەيداي دەبئ بەلام ديارە
ھىشتا ساوايت و ھەست بە گرى سۆزى نووسەران ناکەي ،
يا تەنيا نيو دلت ھەيو کەنداويكى گەورەت کەوتۆتە سەر ريگا و
دەبئ لئى پەپريتەو . جا چۆن لئى دەپەريتەو ؟
پەپرینەوئى ئەم کەنداو وەختى دەوئ ، ئەركو
ماندوو بوونى دەوئ ، بەلام ئەگەر پيرەوئى ئەم دوو ئامۆزاگار پە
بکەي رەنگە کارەكەت نەختئ مەيسەر ببئ و ئيشەكەت بە
چاکى پروا :

يەكەم : لە بىر نەكەي كە لە گەل ھەر نووسەر يکدا - بەتايبەتى
نووسەريكى وەك لام - يەكديگر دەبئ ماناي وا يە لەگەل پياويكى
لە خۆت ئاقل و تىگەيشتووتر دانىشتووى ، ئەو ھەلە چ دەبئ ؟
ناتوانين اپريار بدەين چ دەبئ ! تا ئەو نەھينينە پەرچاو كە لەگەل
پياوى لەخۆمان نزمتر و - حاشە عازرى - گەمزەتر ھەستى
بئ دەكەين . ئەم جۆرە گەلۆرە سەرەسەمك لە ھەندئ شت
ھەلدەدەن كە زۆر بەنرخ و بئھاوتان . كە دەگرژنەو

بدهسته خوومان نیه بیکنه نینمان پی دین . هه وهستیان به هه ندی
شت دی که زور پرووچ و بی که لکن . ده لئی چاویان نووساوه
نه و جوانییانه نابین که ئیمه مهست ده که ن . دلیان ده که ویتنه
سه شتی وا ئیمه به لامانه وه زور قۆزو بی مه عنایه . بیجکه
له مهش کارای گه لۆر بوچوون و تیگه یشتی روو که شو ساده یه ،
خۆیشی ووشک و برینگه . ئیمه که له گه ل پیاویکی وا داده نیشین
هه ول ده ده یین هوشیاری بکه ینه وه تا ناته واویه کانی خۆی به دی
بکا . کابراش نه گه ر که م و کورتی خۆی بینی و ته ریق بوه وه هیوای
چاک بوونه وه ی لی ده کری ، رۆژ به رۆژ به ره و چاکی ده پروا تا
ده چیتنه ئاستی خه لکه ئاساییه که . به لام نه گه ر ته پله هرستیکی وا
بوو ده رکمی به که م و کورتی خۆی نه کرد ، نه وا وازی لی دینین
با هر به گیلی بژی و بخواو بنوی ، چونکه وا رهش دا گه راوه
چی له گه ل نا کری .

بیگومان ئیمه هه موو شتی وامان دیوه چونکه
پیخواس و شه قاو درشت زۆرن و پیاو له ژیاندا تووشیان دی ،
بۆیه وا چاکه هر کاتی تووشی نووسه ریکی گه ووه ی کلاسی بوین
خوومان به و کابرا ناته واوه بیته بهرچاو که له که م و کورتی خۆی
ده گات و به په رۆشه ریشه کیشی بکا . نابی نه وه شمان که یاد بچی
پیاوی تام گیل نه گه ر ههست به ناته واوی خۆی نه کا ئومیدی چاک
بوونه وه ی لی نا کری . بۆیه که (لام) مان خوینده وه ده بی

ههستمان به رانبهري بهم چهشنه بي :

« - لام - پياويكي له من گه وره ترو شاره زاترو زيره كترو
ناسكترو به فهندترو چاوتيز بوو . جواني بي هاوتاي بهدي
ده كرد ، بويه دهبي جلهوي خومي له دهست نيمو
بكهومه دوای . . . »

لهم كانه دا پيوسته باري گشتيمان وه كو نهو كهسه وابي كه
هه موو له شي ده كا به گوي و به هه موو گيانيه وه گوي له دهنگيكي
دوور دوور راده گري . نه گهر بمانه وي لهو دهنگه كووره بگهين
دهبي به راستي گوي رابگرين ، ماناي وايه دهبي زور به راستي و
به ووردي شت بخوينينه وه ، هه ردهم هوشيار بين و هه موو
ههستمان له كاردا بي . دهبي له خويندنه وه پشوومان دريژ بي ،
پيوسته له بهرهمي گلاسي بگهين و نابي له يارمتهي
بسله ميينه وه ، چونكه هه ندي جار پيوستمان به ناموزگاري و
ينمايي دهبي به لام من بهش به حالي خوم حهز ناكم پيش
خويندنه وهي دهقي گلاسي ره خنه ي ده رباره بخوينينه وه . وام
بي باشه بهرهم و سه ربردهي نووسه ري گلاسي پيگه وه
بخوينينه وه و هه لياسه نگينين نجا ره خنه ي ده رهق
بخوينينه وه . و پيشنيار ده كم له گاتي چاپ كردنه وه ي بهرهمه
كلاسيه كان (پيشه كي و ره خنه و ليكوالينه وه) ي
پيشه وه هه لبيگرين و بخرينه کوتايي كتبه وه تا ماوه ي نه وه بي

بهره‌مه کلاسیه که کار له میشک و دل و دهر و نمان بکا نجا
کار بگه رو رای تایه تی بخومان له گهل بیرو باوه‌پی ره‌خنه‌گره که
بهر آورد بکه‌ین . بائه و راستیه‌ش پشت گوی نه‌خه‌ین که ره‌خنه‌ی
روون کردنه‌وه - تفسیری - زور به‌سووده‌وه ده‌شی
تروسکه‌یه‌کی وا باوی که سه‌راپای باسه‌که روون بکاته‌وه .

دووه م : نه و خوشی و هه‌ژانه شیرینه‌یه که له به‌ره‌می
کلاسیدا ده‌یچیژین . نه خوشیه توندو تیژ نیه چونکه له
آزیره‌کی و کارزانیه‌وه هاتوه و ورده و ورده له په‌ره‌سه‌ندندایه‌وه
هه‌رگیز ناگاته راده‌ی توندو تیژی . که‌چی نه و جوره خوشیه
قابلمانه‌ی له میشکی تاریک و بی‌تروسکه‌دا سه‌ره‌لده‌ده‌ن
به‌گستی توندو تیژن و که‌لکی هیچیان نیه چونکه له نه‌نجامی
هوشه‌کاری باسه‌که‌وه تیگچوونی پارسه‌نگ و داله‌نگان په‌یدا
بووین . نه جه‌شنه خوشیه‌ش نه‌ختی قوورسه‌وه بی‌او
لی‌ده‌سه‌میته‌وه وه‌کو نه و خوشیه وایه که له خواردن‌ستی
جه‌ور هه‌سه‌ته . په‌ده‌که‌ین . تاکه شته‌ی که له هه‌موو به‌ره‌میکی
کلاسیدا هه‌سه‌ته (په‌سه‌سه‌کارنه) چونکه نه و پارسه‌نگه‌ی له
میشکی که‌وره‌وه مه‌زندایه هوشه‌کاری به‌شتوان و گه‌نی بوون
ده‌زانی . جوانی به‌ره‌می کلاسی له‌وه‌دا نیه وورو گیتوت بکا ،
له‌وه‌دانه و ورده و ورده برژینه‌گیان و له‌شته‌وه . له‌وه‌بروایه‌ی دام
شاگردی خوین گرم هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ووره‌یان دهر و وختی

چونکه له دلی خویندا به تهمای خوشییه کی نادرستن .
پیویسته نهم جوړه کهسه ناگادار بن که تقووم بوون له بون و
بهرامه ی بهرهمی به هیژ وا له ههستی پیاو ده کا ده رک به بونه که نه کا .
نهم که سانه ناتوانن توندی و ناسکی پیکه وه به دی بکه ن .
چاریان ناچاره لایه ک به رپدهن و ده ست به لاکه ی تره وه بگرن .
نابق نه وه شیان له بیر پچی که توندی ، (چه شه ی نه ده بی)
ده خنکینتی و نه رمی که شه ی پی ده دا .

بهشی هه شتم

خۆبێنه وهی رێک و بێک

بێگومان تۆ ئیستا که وتووێته ناو ده‌ریای ئه‌ده‌ب و جله‌وی
که‌شتیت به‌رداوه . وا بزانی سه‌رنجی بۆ ئه‌و مه‌ترسی و
گرفتانه راکیشای که جاری وا تووشی پیاوی بێباک و
که‌مه‌رخه‌م ده‌ین .

ئه‌و ئه‌رکه‌ی تۆ گرته‌وه ئه‌ستۆ ، نه‌ هه‌نده ئاسانه‌و نه‌ هه‌نده
کورتیشه که‌ مشووری بۆ نه‌خۆی ، ئه‌وه‌شم چرپانده گویت که
هه‌ندی جار وات لێدی چه‌ز ده‌که‌ی هه‌موو نووسه‌ریکی دونیا
بخه‌په‌ پال په‌که‌م وه‌ستای چاپ و به‌ره‌و مردنیان به‌ی .

ئه‌گه‌ر تۆ ببی به‌ براده‌ری راسته‌قینه‌ی (لام) ، ئه‌گه‌ر به‌
چاکی بگه‌ر به‌ نیوه‌چلێش (لام) بناسی و وینه‌ی له‌ مێشکی
خۆتدا بکیشی و له‌ گه‌ل خۆبێنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی وینه‌که‌یت بێته
به‌رچاوو گویت له‌ چرپه‌ی ده‌نگی بێ ، ئه‌و چه‌له‌ ده‌توانی هه‌نگاوی
زیاتر باویی . هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت گه‌ره‌که‌ بزانی چۆن روو دکه‌یته
(لام) . ئیستا وام دیته‌ به‌رگۆی که‌ به‌ ترسو و بێزاریه‌وه‌ به‌
گویتی دلی خۆتدا ده‌چرپینی :

« خوابه ، ئه‌تۆ بکه‌ی ئه‌م کابرایه‌ رێکای خۆبێنه‌وه‌ی

ئەدەبى ئىنگىلىزىم نەخاتە بەر ، چونكى ئەم بارە بە من
 ھەلناگىرى . « . نا ، وا لە خۆت مەكە ، تو وا نیت . تەنیا
 ئەگەر ئامانج ئەو بە بى بە موحازى ئەدەبى
 ئىنگىلىزى لە زانكودا ئەو گاتە ناچارم ئەم ئەركە سەختەت
 بىخەمە ئەستۆ ، بەلام خۆ تو بە تەمى شتى وا نیت ، تەنیا
 ئامانج - گە دەمەوتى بۆتى بىنمە دى - ئەو ەبە بە پىتى توانا بە
 ھىزترین خۆشى لە ھونەر وەربىگى ، جا دىنبا بە داواى گارى وا
 ووردو سەخت لى ناگەم . دەتوانم لە ھەموو ھەنگاوتىكى
 خۆپىندنە ھەي ووردو سەخت دوورت بىخەمە ھە ، چونكى گەس نى ،
 ھىچ تازە ھەللا تو ەك نى ، بتوانى بە بى چواندىنى وەختىكى زۆر
 شوپىن قوناغىكى ئەدەبى ھەلبىگى بۆ ناگادار اوونى شتى گە
 خۆشى و شادى بە دەمە ھە نەبى . بۆ ھەلبىزاردنى خۆپىندنە ھەشى
 دەبى خۆپىنەر ئارەزووى خۆى رەچا و بكا چونكى گەلى جار ئارەزوو
 دەبىتە پتەوترىن بناغەى راستەقینە بۆ ئاراستە کردنى
 گەسىتى پىاو . تو چاپوك بە ، بروبىانو مەدۆزە ھە ، ئەو ەشت
 لەبىر بى تو بۆ ئەو نەخولقاوى بى يە ئىنسكلۆبىدىي
 ئەدەبى ، بەلكو ئەدەب بۆ خزمەتى تو پەيدا بوو . ناو جەرگەى
 ئەدەبىش بە گوپىرەى تووہ خۆتیت . لە ھەر كوى بىت خۆت
 ناوجەرگەى ئەدەبىت . ھىشتا بەرژەو ەندىت لەو ە دا بە سەبارەت
 بەو ھۆيانەى گوتمان كە بۆ ماو ەبەكى زۆر خۆت

بۇ ئەم نووسەره كلاسسيه ناوداره تەرخان بگەي . بئويست ناكا
شون قوناغيتكى تايپەتى بگەوي بەلام دەبى لە خوئندەوودا رېك و
بىك بىو دەستوورو پرۆگراممىكت ھەبى . خۆشت بە زىنگى
خۆت دەزانى ئەگەر پياو جەلوى ئارەزووى تەواو بەربدا
ئەنجامەكەي خراب دەبى ، ھەز دەكەم پېروى پرۆگراممىك بگەي كە
بريتيە لەم ئامۆزگارىيە :

خۆت شل كە با ھەر شتەو بەرەو شتى تر رات بگيتشى و
پېدا برۆ . چونكە لە دەرياي ئەدەبدا ھەموو پارچەكان پىكەوہ
لكاونو ئەم دەريايە ھىچ گۆلى داخراوى تېدا نيە .

وہختى خۆي كە گوتم (لام) بخوينەوہ ئەم پرۆگراممەم
لەبەر چاو بوو ، چونكە كە بووى بە ناسياوى (لام) ، (لام)
بە زۆر نووسەرى گەورەت دەناسيئى ، ئەو كاتە دەبى بە دۆستى
نزىكى ئەوانيش و گەلى سوودت بى دەگەيەنن . ئەم نووسەرانەش
وہكو : وئردز وئرت ، كۆلرچ ، سوئى ، ھازلت ، ليھانت . تا ئەم
پياوانە نەناسى ناتوانى بە باشى لە (لام) بگەي . ئەمانە
ھەندىكيان پايەي گەورەيان لە ئەدەبى ئىنگليزىدا ھەبووہ .
لەسەر چيوەي بازنەي بەرھەمەكانى (لام) ھوہ دەتوانى بە ئارەزووى
خۆت لە ھەر پىتكيكەوہ دەربجى و بگەويتە ناو دەرياي پانو
بەرىنى ئەدەب . بۆنموونە ئەگەر ئارەزووت لە شيعر بى ، لەوہ
باشتر نابى كە لە وئردز وئرت دەست بى بگەي . وئردزوئرت

ده تباته وه دواوه و له وئ شاره زای ئه و شاعیرانه ده بی که
رکابه رییان له گهل کردوووه و دژی وه ستاون . . . که له
(هۆنراوه ی لیریکی) ی وێردز و یرت و کۆلرچ گه یشتی و
داکۆکیه که ی وێردز و یرت ت بۆ ده رکهوت ئه و حه له به و پایه
ده که ی که به شیوه یه کی گشتی بتوانی حوکم به سه ر شیعر دا
بده ی . له لایه کی تریشه وه ئه گه ر بیرت بۆ ئه ده بی زوو ترو
بۆ ئه ده بی رۆمانتیکی چوو ئه و کتیبی (نمونه ی شاعیره
درامیه کانی هاوچه رخی شه کسپیر) که (لام) ی هاو یرت
نووسیویه ده ستت ده گری و ده تباته که نداویکی گه وره ی
ده ریای شه کسپیر .

له خویندنه وه ی هازلت و لیهانت شتیکی تریشت بۆ
ده رده که وئ . ئه مانه هه ردووکیان ووتار نووسن ، ئه گه رچی له م
باره یه وه ناگه نه (لام) ، به لام ره نگه له ره خنده دا له و که متر نه بن .
هیچ ره خنه گری شانی له شانی هازلت نه داوه . قسه کانی ریک و
پیکن و تانه و ته شه ر هه لئاگرن . دلسۆزییه که ی وایه
ده که ویتته به ر دل .

که گه یشتیه هازلت و لیهانت و که ویتته ناو به ره هه مه کانی
دیسانه که ده توانی له هه ر پنتکیکی سه ر چیوه ی بازنه ی
به ره هه مه کانی که هه زاران هه زار پنتکی تیدایه به ره و بازنه ی
فراوانتر برۆی . جا به م جۆره به هه وه ستی خۆت به ناو

رۆزگارددا ههلبکشی و دابکشی تا دهگهیته لای چۆسه ر . نهگه ر
نووسینه که ی (هازلت) ت ده رباره ی (چۆسه رو سپنسه ر)
خوینده وه بیگومان یه کسه ر جل و به رگت له به ر ده که یت و ده چی
به ره مه کانی ئه م دوو نووسه ره بگری . ئه مه یه گری ئه ده بو
پیته وه نووساوه و هه جمانی لی بپریوی ، شیتی کردووی ، ناگری
تی به رداوی .

پتیوست ناکا له مه زیاتر هیچ شتی تایبه تیت بو باس بکه م .
نهگه ر له (لام) ه وه ده ست پی بکه ی و جله و شل بکه ی هه ست
ده که ی نه و شتانه ی په یوه ندیان به (لام) و سه رده می (لام) ه وه
هه یه زۆر چاک له گه ل پیوستی تۆدا ده گونجین ، چونکه له
سه رده می کدا ژیاوه که ئه ده بی ئینگلیزی له ژیا نه وه یه کی جیهانی
دابوو . و یردز و یرت و کۆلرچ سه ر له نوئ شیعیان دروست
ده کرده وه ، سکۆت ریوایه تی دازه پرشته وه ، (لام) و ینه ی
سروشتی مرۆفایه تی بنیات ده نایه وه ، کانت هازلت و کۆلرچ و
لیهانت و هی تر ره خنه یان داده مه زرانده وه . به م جۆزه کوره که
جۆشی سه ندبوو ، پرووشکی به هه موو لایه کدا بلا و ده بووه .
شتۆ ماوه بو ئاگاداری پیت بلیم . ره نگه تۆ له دلی
خۆتدا بلتی :

« مادام دهستم به دامینی به ره مه می کلاسییه وه
مگرتووه ناشی لابر بجم و به هه له دا بجم . . . »

وا نيه ، له وانه يه لابر بيتو بگه ويته هه له ، تو كه ته نيا يه ك
به رهه مي چاك بخوئنيته وه هه له يه كي غه مگينه ده يكه ي چونكه
زياد له پيوست خوت به يه ك جوړه وه خهريك ده كه ي . . .
به گشتي دوو جوړه به رهه م هه ن ، نه م دوو جوړه بريتي نين له
په خشان و هوئراوه ، نه له باره ي شيوه و نه له باره ي پابه تيشه وه
جودا نين . نه م دوو جوړه ش بريتين له :

۱ - جوړي ئيحائي .

۲ - جوړي ئيخباري .

ئدهب بيچگه له م دابه شکردنه هيچ دابه شکردني تري تيدا نيه .
يه كه م كه س كه نه م برياره ي به ئاشكرا ده ركرد (ديكوينسي) بوو كه
دوو زاراوه ي تايبه تي و ناوداري به كارهيئا : (ئدهبي هيژدار) و
(ئدهبي زانين) . نه م دوو جوړه له هه موو ئدهبيكي به رزدا
شان به شاني يه كتر هه ن به لام له هه ر به رهه ميكد ا يه كي
به سه ر نه وه ي تر دا زال ده بي . (قوبلاي خان) ي كو لرج باشترين
نموونه يه بو ئدهبي ئيحائي رووت ، به لام ناتوانم ليره دا هيچ
نموونه بو ئدهبي ئيخباري رووت بينمه وه . نه وه نده هه يه
(بنچينه ي سه ره تايي) ي سپنسه ر نه ختي له م جوړه نزيك
ده بيته وه ، نه گه رچي زور ره گه زي ئدهبيشي تيدا يه .

(ئيفانهو - Ivanhoe) نموونه يه كي باشه بو نه و

ئدهبه ي ئيحاي به سه ردا زاله . ووتاره كاني هازلت يش دهر باره ي

بالهوانى شانقوگهرييه گائى شه گسپير باشترين نهوونهن. بۇ ئه
 ئهده بهى ئىخبارى به سهردا زاله . تو توخنى نهوه مه كه وه كه له
 خورا نهو ئهده بهى ئىحاى به سهردا زاله په سند تر بگهى يا نهوهى
 ئىخبارى به سهردا زاله . زور خويندنه وهى جورى به كه م
 ده بېته هوى ماندوو بوون و داوه شان و زور خويندنه وهى جورى
 دووه م ده بېته هوى ووشك بوون . نه گهر ته نيا جورى به كه م
 بخوينيته وه رنگه بيه سهر گهر دانىكى به سوز ، نه گهر ته نيا دووه م
 بخوينيته وه رنگه هه ستت بمرى . كه وا ده ليم مه به ستم نهوه نيه
 تو تهر ازوويه كه له نيو ئه م دوو جوره دا بگريته ده ست و بيانكىشى ،
 چونكه چه شهى خوت باشترين تهر ازووه بو پيوانى ئه م كاره .
 مه به ستم نهوه يه نابى هيچ يه كى له م دوو جوره نهده به بخه يته
 پشت گوى .

(لام) وهك نووسه ريكي گه وره كه هه موو كه س تى ده گاو

زور بهى شه يدايانى نهده ب نرخی ده زانن پيوستى به ئهركىكى
 زور نيه له زيره كى و هيزى سوزو به شدارى كردنه وه . هه رچى و
 چوتيك بى دوو لاهى نهده ب به گويرهى (لام) زه حمه تترو
 ئالوزتره . ليره دا لايه نى (زانين) ويگه مان ناگرى چونكه
 ده توانين به ووردبوونه وه و سووربوونى به رده وام تى بگه ين
 به لام ده بى بايه خىكى تايه تى به لايه نى (هيز) بدين كه
 به ره مى به رزى بليمه تانهى تىدايه كه چى ناتوانين هيچ شتق له

بەرھەمیتگی وەگو (قوبلای خان) ی گولرج یا (گوموس) ی
میلتۆن بەدی بکەین . شانۆگەری (ھاملیت) یش چیرۆکیکی
خویناویەو ھیچی تر . سەرەپرای ئەمەش ئەو ھەموو شتانە
باسمان کردن ئەدەبی بەرزو توانای ھەست بزواندن
خۆشیان ھەیەو ئەو کاتە خۆشییە کە دەبزوی کە پیاو کللی
چوونە ناو ئەم بەرھەمانە ی چنگ بکەوی ، کللە کەش بریتیە لە
تینگە یشتنی سروشتی شیعر .

بەشى ئۆيەم

شېئىر

ووشەيەك ھەيە ناوى (ترس) ھو دلى زۆربەي ئىنگلىز زمانان
دەترۆقىنى ، نازاترىن كەس بېيىسى ھەترەشى دەپژى ، ژىرتىن
كەس سنگى لەبەر وىك دىتەو ھو جەزرەبەترىن كەس ناوئىرى
بەرەو رووى بىتەو ھو . خۆم دىومە زۆر مالى ئاوەدان كىردۆتەو ھو .
دەزانم لە فىكەي ترسو و وپووزانى زەنگەسوورەو تەشەنەبوونى
پەتا زىاتر كار دەكات و پەرتە بە جەماوەر دەكا . وەك لە مېژوودا
دەگىرنەو ھو تەنيا چىرپەي ناوبردى دەبىتە ھۆي كىويتى و دلتنەنگى و
ھەراسانى و ھىلاكى . ئەو ووشەيەش ووشەي (شېئىر) ھ (۱) .
پىاوى ئاسايى كەم خو دەداتە شېئىر ، كە دەلېم پىاوى
ئاسايى مەبەستم ئەوانە نىە كە ھەستىكى ئاسايان ھەيە ، واتە
ئەوانەي دەتوانن سواری ئۆتۆمۆبىلى گىشتى بىن . بەلكو مەبەستم
ئەو خويندەوارانەيە كە نەختى بايەخ بە كىتیب دەدەن ،
ھەوەستيان بە خويندەو ھو دىو - بەناو - ئەدەبى كلاسى
دەناسن و بە خويندەو ھو نووسەرە ناودارەكان دەناسن .
مىوگەر مە لە دە كەس يەكئى نىە بە زانىنەو ھو شېئىر بخوينىتەو ھو ،
يەكئى نىە بە قەناعەت و تىگەيشتەو ھو بگاتە ئەو رايە كە شېئىر

بکری و بیخوینتهوه . روو بکهیته هر لایه زور کس هن به
زوری پهخشان دهخویننهوه ، هه یانه بی ههست و بیرکردنهوه
دهلی : « نهخیر هرگیز شیعرم نهخویندوتهوه . »

ئه گهر بیت و شیعی نوئی - که ناوی بهخووهیه - سهی
بازاری بوستی هیچ بلاوکه ره وهیه که لوش نابی ، کهم وا دهبی
کاریشی تی بکا . له گهل نه وه شدا شاعیر نامرن چونکه پروا
ناکهم ئه مرؤ هیچ شاعیریکی نوئی هه بی به داهاتی شیعره کانی
بزی . ئه مه بو وولاتی که بهرترین شیعی تیدایه شتیکی
نه شازه له وهش نه شازتر ئه مه یه که کهم وا ده بی خوینده واری
ئاسایی هینده شهیدای شاعیریکی گوره بین که هزاران
دانه ی لی بکرن و وه کو (تنیسۆن) بیکه نه خاوهن مال و سامان .
بیجگه له مهش له راستیدا خوینده وار رکی له شیعر نابیتتهوه .
ئه و کاته رکی لی ده بیتتهوه که بکه ویتته
شیوه ی تایه تیه وه . ئه گهر له کاتی خویندنه وه دا نه زانی ئه مه
شیعره خووشیه کی زوری لی وه رده گری .

راستی ، رهنکه شیعر له پهخشانیشدا هه بی و له
هۆنراوه - نظم - یش . شیعر بخهره ناو پهخشان و پیشککش
خوینهری بکه . ئه گهر نه زانی شیعره و خوی پتوه سه خلت
نه کا ئه و دهر فته ی ده بی نرخیکی زوری پی بدا ، به لام تو وهره
لا په ره یه که شیعی له به رده م دابنی . ده بینی له رکان په نا ده پاته
یهر پۆلیس . هۆیه کهش نه وه یه که شیعر ئه گهرچی له پهخشان و

نە ھۆنراوہش دى بەلام بە زۆرى دەكەوئتە ناو ھۆنراوہوہ .
 شىعرى چاك ھەمووى ھەر ھۆنراوہيەو ھۆنراوہى چاك بى شىعرى
 بەرز نابى . بىجگە لەو كەسانەى خۆيان خستۆتە چوارچىوہى
 پرۆگرامى ژىرى توندەوہ كە خەلك بىزى لى دەبىتەوہ ھىچ
 كەسىكى دى لە شىعر ناگات و چىزى لى وەرناگرى .
 ھەر بۆيەشە خوئندەوارى ئاسايى بە پىچەوانەى ھۆنراوہ
 دەجولتەوہ . تا ئەم پىچەوانەيە لەناو نەچى (چەشەى
 ئەدەبى) پىك نايە .

لىرەدا ئەركو پىشەى گرانى من ئەوہيە رىكايەكت پىشان
 بەدم تا بەسەر پىچەوانەكەدا زال بىت . رووى دەمى قسە
 دەكەمە زۆر كەس ، قسەم بۆ ئەو كەسانەيە زۆريان پى خوشە
 رىوايەو ووتارو مئزوو بخوئننەوہ بەلام تواناي ھۆنراوہ
 خوئندنەوہيان نيە . ئەم بارەش وەكو ھەموو بارىكى ترى
 دەمارگىرى زۆر ناسكەو بەكار ھىنانى بىر كەردنەوہى ژىرانە دادى
 نادا ، چونكە مەسەلەكە لە دەرەوہى سنوورى ژىرى داىبەو
 شتىكى غەربزىيە :

رەواش نيە پىت بلىم ھۆنراوہ لە پەخشان خوشترە چونكە
 دەتوانى بلىى : « پىت باوہر دەكەين ، بەلام
 ئىمە ئەو تامەى لى وەرناگرىن . » بۆيە پىلەكەت لەگەل ناكەم
 بەلام دەوئىرم باسى دەرمانى چاكت بۆ بكەم - دختورىش ھەر

وان ، دەرمانت دده نږو مشت و مړت له گهل ناکه ن - تکان
لږ دده کهم دان به خو تدا بگره و هلمه چوو چیت پښه لیم وا بکه
چونکه هه لچوون و جله و به ربوون دهبته هوی ترسیکی قولو
ترسیش هه موو شتی پښیل ده کا . افرموو له گهل و هره و له
قسم دهرمه چوو :

یه کهم : به پښی توانا نه و شتانه له بیر خو ت ببه وه که ئیستا
له باره ی هونراوه و په خشانه وه له میشتک دایه . پارچه ئیسفنجیک
بینه و میشتک خاوین بسره وه . نه که ی خو ت به بیر کردنه وه ی
کیش و به حرو وینه ی نه دهبی و هونراوه خه ریک بکه ی .

دووه م : ووتاره که ی ولیم هازلت بخوینه وه که به ناوی
(دهر باره ی شیعر به گشتی) نووسیویه و یه کهم ووتاره له کتیبی
(موحازه ره دهر باره ی شیعر ی ئینگلیزی) . خو ده کرا خو م
ووتاریک له باره ی بنچینه ی راسته قینه ی شیعر بنووسم به لام
که دیم هه رچی بنووسم هه ر لاسا کردنه وه و دنگدانه وه ی
ووتاره که ی هازلت دهرده چی ، وازم لږ هیئا . هازلت به
شیویه کی جوان و ئاشکرا زور چاک بنچینه ی شیعر ی
رون کردوته وه . هه رچون بږ باوه ر ناکه م یه کسه ر له هه موو
ماناو مه به ستی ووتاره که بکه ی . له وانیه په چر بکه ویتته به ر
چاوت به لام له گهل نه مه شدا وورده بیر ی گه ش و روناکت
ده خاته میشتک .

سپهه م : حهفته يهك بحه سپوه ، ئنجا دووباره بادهوه لاي
ووتاره كه و ديسان بيخوينهوه ، ئه مجاره ووتاره كه ت سه رنجكيستر
ده كه ويته بهرچاو .

~~حواره م~~ : بهرهميكي ئه ده بي وا بخوينهوه كه زور كارت
تي بكاو خوشيت بداتي . ئه م خوشيهي له وي وهرده گري برتسيه
له هه مان ههست و خوشي كه شيعري چاك بيت ده به خوشي
چونكه نووسه ره كه ي شاعيري چاك بووه و بهرهمه كه يشي
شيعري چاكه . (۲۲) .

پينجه م : كه له خوئندهوه ي بهرهمه كه بوويتهوه بگه رتوه
لاي هازلت و بزانه داخو ئه م موحازهرانه هيچ لايه ني ئه م
سه زهت بو رون ده كه نه وه كه بهرهمه كه بيتي دابووي .
شه شه م : خوئندهوه ي بوخه وشي شيعريانه . كورته
هوتراره يه كي چيرو كاميزي و ئيردز و ئيرت بخوينهوه - براكان - .
دهمه وي ئه م هوتراره يه به دهنگي بهررؤ بخوينيتهوه . قه بدى ئيه
خوت له كونجيك لاتهريك بكه تا بيشت ده گري ئه وه له
ميشكت ده ركه كه - براكان - شيعره . توهر به كورته چيروك
بيخوينهوه و له سه ر چيروك خوئندهوه يشي تومار بكه . وا
چاكه له م قوناغه ناسكه دا وه كو جار ان خوت به شيوه ي
گيرانه وه ي و ئيردز و ئيرت و شتي وا خهريك نه كه ي چونكه
ئامانجي و ئيردز و ئيرت ئه وه بوو به بيتي توانا چيروكيني جاك بو
بگيرتتهوه .

که هۆنراوه که به دهنگی بهرز دهخوینتهوه گوی به
کیش - وزن - مهده . خۆت تا چ رادهیه که له گه لیدا دهگونجیی
ئهوهنده بهسه ، چونکه دواي ئهوهی چهند دیریکت خویندهوه
کیشه که خۆی به دهرده کهوی . دیسان بۆ دۆزینهوهی کیشی
شیره که بهریشان مه به . خۆت مهشله ژینه . که له
خویندنهوهی دووهم بووینتهوه به گاو خۆ خۆت بخه ژیر
تاقی کردنهوه وهستی خۆت تاقی بکهوه .

ئه وهستی دواي خویندنهوهی هۆنراوه که بۆت بهیدا
دهبی - جا پاش بهک جار یا دوو جار خویندنهوهی هۆنراوهی
چیرۆکامیزی وهک - میکیل - ی ویردز ویرت بی - ئه وهسته
نه که له خویندنهوهی گورته چیرۆکی بهخشان بۆت بهیدا
دهبی . رهنگه ئه وهسته زۆر رونا و زۆر به تهوژم نهبی بهلام
هر چۆن به سهرباری نهینی و ئالۆزیه گهش کاریکی زۆر له
دل و دهروونی پیاو دهگا .

من نالیه هۆنراوه که خوشیت بی دهدا ، ناشلیم واقت
وورده مینی ٢ له بیرتان نهچی دهمی قسه له
میردمندالینکی تازه ههلاتوووه که بهم زووانه دهستی بۆ شیعر درێژ
کردبی . (بهکو دهمهوی وای دابنیم که ، - بهریشانی - به ،
بهریشانی گیانی گهرهترین ئامانجی هونه رهو له ههمان کاتیشدا
ناسکترین خوشیه پیاو له پرۆگرامیکی بهرزدا دهستی بکهوی

به لام به تاقی گردنه وهی زور نه بی ئەم راستییە بو ههموو

کەس دەرناکەوی .

ئەگەر پێویستت بە یارمەتیە بو تاقی گردنه وهی ئەو ههستهی

وێردز و ئیرت پیتی داوی تا باشتەر لە کاریگەر و هۆی راگەیانندی

کاریگەرە کە بگەیی ناچارم بئێرمە لای وێردز و ئیرت .

وێردز و ئیرت سەرباری شاعیریتی رەخنەگریکی وای شیعر بوو

گەم گەس دەرە قەتی دەهات . هازلت دەیه وێست سەر لێ نووی

شیعر دروست بگاتە وه گەجی وێردز و ئیرت دەیه وێست

لێکدانە وه کە فەلسەفە بە شیعر دا . رەهەمە رەخنەییە کانی

وێردز و ئیرت زور بە سادەیی نووسراون ، بو بیایوی سادەو

ئاسایی دەست دەدەن .

حەفتەم : ئەو رەخنەو لێکدانە وانە،

وێردز و ئیرت کە بوونەتە بناغەییەک بو بەرەمە کانی و جرابەک

بو رون گردنه وه یان سوودیکی زۆریان هەیه . ئەمانەش وه گو

(جاردان) و (پێشەکی) و (پاشەکی) ی هۆنراوه لیریکی کانی و

ئەو نامانەیی بو (لیدی بیومینت) نووسیوینی و (برادەر) و

(پێشەکی) هۆنراوه کانی سالی ۱۸۱۵ . ئەم ههموو بابەتانه

نرخیان زۆرە چونکە خاوەنە کە یان خێرە یەکی بی هاوتای هەیه و بە

سانایی باسی بابەتەکان دەکا . جا بە گوێرەیی تۆزە ئەو

ووتارانەیی پە یوهندیان بە چیرۆکە شیعرییە کانه وه هەیه لە

ههموویان بە سوودترن . ئەوهی نووسینه کانی وێردز و ئیرت

لهبارەى شىعرەووە نەخوینتەووە زەحمەتە لە سىحرى
راستەقینەى رەسەن و تیشكى لىكدانەووەكانى بگا . وایزانم
بیتۆست ناكا بە خورتى رەخنەكانى وێردز و یرت ت بەسەردا
بەبێنم چونكە ئەو حەلە كەلكى نابێ .

هەر شتىكى كە بتەوێ لەبارەى بنچینەو ئامانج و ئەنجامى
شىعرەووە لە بەینى وێردز و یرت و هازلت تى دەگەى . بە تەما
نیم بە ووردى هەموو شتى لە بارەى وێردز و یرت و هازلت باس
بکەم ، هەر ئەوەندەبە حەوالەى ئەوانت دەكەم ، بەلام شتى
هەبە حەز دەكەم باسى بکەم - كە شى كردنەووەبەكى
دەروونى - ئەویش ئەووەتا بەكێ لەو تەگەرە سەرەکیانەى لە
پێكەووە نانى رۆشنبرى شىعدا دیتە پێش پیاوى ساكار
بریتىبە لە بیرىكى بووچ دەربارەى شىعر . ئەم جۆرە كەسانە
وایان چۆتە مێشك كە دەلێن شىعر
شتىكى (بووچ)ەو جیگەى گالتەبە . ئەمانە لەو باوەرەدان شىعر
فیشالى زۆر تێدایە ، خۆرسك نەبە ، دەستكردو قابله مەبە . بە
شینهى دەتوانین ئەم دوو تۆمەتەى دواى رەت بکەینەووە : بەلام
تۆمەتى بەكەم كە دەلى شىعر شتىكى بووچەو جیگەى گالتەبە بە
پیلەكەو گەت و گۆ بووچ نابیتەووە . پیاو ناتوانى هیچ وەلامىكى
زیرانە بداتەووە بۆ پێكەنینى پىسو مخەنەت . ئەم جۆرە
پێكەنینەش كە منداڵ نەبێ هەموو كەس گالتەبە پێدەكا خۆى لە

خۆیدا شتیکی سووک و نارەوایه . ئەمە زۆر بەتایبەتی لەسەر
 شانۆدا دەکەوێتە بەرچاو . لە ساتیکی غەمگیندا کە پشڵەینەک
 بەسەر شانۆدا تێ دەپەڕی گەورەترین رۆمانووس و نووسەر و
 ئەکتەر ناتوانی پێکەنین لە دانیشتوان قەدەغە بکا بەلام با
 بیرسین : بۆچی پێکەنین دیمەنەکە دەشیویننی ؟ هۆیەکە زۆر
 ئاشکرایە . زۆربەیی دانیشتوان وەکو منداڵ وان . دەتوانین
 بەهۆی مەشقی دەوشتی مەعنەوییه وە بەسەر ئەم هەستە نەجەدا
 زۆر بێ . کاتێک کە شاعیرێک لە تۆدا بایست نشت دەردەهێری ،
 نا بە جۆری باسی هەست و سوۆی خۆی دەکا کە لە رۆژنامەدا
 باس ناگرێ ، یا ووشە و وێنە و بەکار دێنی کە بە بی
 لێکدانەوهی تۆ قاموس ئایانگرێ ، ئەگەر پێکەنیت هات دەبی
 ئاگاداری خۆت بی و خۆت پەرودە بگەیی . پێویستە بریار بەدهی
 خۆت بخەیتە کام ؟

لای قریشتان ، یان لای پیاوی گیل و ویل . تۆ کە بە شتی
 نیشکەوتوو بەگەنی پێکەنینهکەت گەورەترین بەلگەنە
 باشکەوتنی خۆت ، گەورەترین بەلگەنە کە تۆ لە بواری پێشکەوتن و
 بەرزبوونەوهدا کەم و کوریت تێدا هەیه .
 هەشتەم : لەم هەنگاوهدا بگەرێوه سەر هۆنراوهکانی وێردز
 و یرت کە پیشتر خۆیندبووتەوه ، ئەمجاره لەبەر رۆشنایی
 رەخنە و رونکردنەوه و بەرگرییهکانی خۆیدا بیانخوینەوه . تا

بیت ده کړی و یردز و یرت بخوینه وه بو نه وه ی باش تیی بگه ی
به لام هه ول بده هیچ هونراوه ی دریزی نه خوینته وه .

نیستا ناموژگاریم بو نه وانیه که دلیان به شیعی
چیرۆ کامیز داده که وی . (به هه شتی ونبوو) و (ری کردنه وه)
شیعی چیرۆ کامیزن ، نالییم بیانخوینه وه ،
ده لیم (ناورۆرا لای) ی نیلیزابیت براوننگ بخوینه وه . نه گهر به
ریکه وت هم هونراوه یه ت خوینده وه و یرت له رووداوه کانی
چیرۆ که که کرده وه - وه کو نه وه ی و یردز و یرت - و خوت به مه
هه راسان نه کرد که شیعی ده خوینته وه نه و حله تا هه مووی
نه خوینته وه ناتوانی وازی لی بیینی و بهر له وه ی وازی
لی بیینی له ریگادا تووشی هه موو جوړه کانی شیعی ده بیت :
غه مگین ، گالته ، تیز ، لاواندنه وه ، گورانی ، و هه موو

جوړیکی تر . به ته وای ناگاداری شاعیری تی کابرا ده بی .

بیگومان نه گهر وه کو ریوایه سهیری نه و به ره هه مه نه ده بیه
بگه ی نه و به دریزی ریگا له خوت نه مینی و به ساغ و سه لامه تی
ده که یته نامانچ چونکه به ره هه مه که به راستی به رزه و له هه موو
ریوایه کانی چارلوت برۆنتی و جورج نیلیوت باشته . و ا چاکه
له کاتی خویندنه وه دا نه و ده قانه به نشان بگه ی که خووشی و
سه رسامیت پرده به خشن یان بیان نووسیته وه نجا هم ده قه
به سندانه له گهل نه و ده قانه دا به راورد بکه که ره خنه گره

باوه پئی کراوه کان هه لیان ناون و په سندیان کردوون .

که نه مهت ته و او کردو بهم رادهیه گه یشتی ده توانی شاعیریک
بۆ خۆت هه لبرتیری و له گه لیدا بژی . خۆ نه گهر بگه پریته وه لای
هازلت ده بینی وهك نه لقه یهك به زۆر شاعیری تره وه لکاوه ، وهك :
چۆسه رو سپنسه رو شه کسبیرو میلتنون و درایدن و پۆپو
بیرتزو ریبازی گۆمه کان . جا ده توانی به کئی لهم شاعیرانه
هه لبرتیری و به رینمایی خۆیه وه بیخوینیته وه .
وێردز و یرت ده لئی :

((گه یشتوو مه ته نه و قه ناعه ته که چوار شاعیری ئینگلیزی
هه ن ده بی هه میسه وهك نه وونه له پیش خۆمیان دا بنیم ،
ته و انیش بریتین له : چۆسه رو شه کسبیرو سپنسه رو میلتنون)) .
لیره دا ده مه وئ به (پیاوی زانا) بلیم وێردز و یرت خۆیشی
بۆ ئیمه ده بیته پینجه مین . نابئی نه وه شمان له بیر بچئ که
به چ ته ووژم و گه رمیهك شیعی کلاسی ده خوینینه وه ده بی هه ر
به و گه رم و گه ریبه ش شیعی نوئی بخوینینه وه .

خوینهری به ریز ! ((ئومیده نه م راسته قینه یه م لئ وه ربگری :
نه گه ر له بهر خویندنه وه ی شیعی کلاسی رقت له شیعی نوئی بوه وه
دیاره که م و کورتییبه کی تر سناک له چۆنیه تی پیشکه و تنندا هه یه . .))
جا که به م قۆناغه گه یشتی - نهك پیشتر - ده ست به
لیکۆلینه وه ی شتی وه کو ته فعیله و هۆنینه وه و سه روا بکه . نه گه ر

دتهوی شارهزای ئەم بواره بیت کتیبی هەیه لە بارەى کیشى
 شیعری ئینگلیزى زۆر نایاب و کورت و هەرزانه . رۆپەرت سوانو
 فرانک سەد جویک بە ناوی (دروست کردنى شاعر -
Making Verse) نووسیویانه ، بېخوینەوه سوودی زۆرە .
 تۆ که شتیکی وات لە بەردەم بۆ بە ماوهی دوو سەعات
 شارهزای دەستووری هۆنینهوهی ئاوازی شیعری ئینگلیزى
 دەبی . ئەمەش کاریکی زۆر ئاسانه ، بەلام تێگەیشتنی گیانی
 قوولی ناوهوهی شاعر کردەوهیەکی زۆر گەرەپەو ماوهیەکی
 زۆری دەوی .

(١) نووسەر لێره دا دوو ووشەى جیاوازی بۆ (شعر ، نظم)
Poetry Verse بەکارهێناوه . تێمەش بۆ شاعر هەر

شاعرمان بەکار هێناو بۆ (نظم) یس - هۆنراوه - .

(٢) نووسەر بۆ ئەم مەبەسته داوا لە خوێنەر دەکا ئایەتێکی ئنجیل

بھوینیتەوه .

بەشى رەيەم

ئامۇزگارى تىرى!

تا ئىستا ھەر ئامۇزگارى و رېنمايى و ھاندان و ووربا
کردنە وەيەكى بە پېويستىم زانىبى بۆم نووسىوى بۆ ئەوھى يارىدەي
پىك ھىنانى « چەشەي ئەدەبى » ت بەم . ئەمەش كاريكى زور
ناسك و زەحمەتە . لە تيورەكانى ئەدەب و بارى دەروونى نووسەر و
خوينەرىش دوام چونكە ئەوانىش بايى خۆيان گرنگن و نابى
بخرينە پشت گوى . ھەولىشم داوھ نووسەر بۆ خوينەر و خوينەر
بۆ خوى رون بىكەمەوھ . لەمە زياتر نەپۆيشتووم چونكە ئەگەر
برۆم لە مەبەستى بنەرەتيم دەردەچم و پلانەكەم لى تىك دەچى و بەو
ئامانجە ناگەم كە خستوومەتە بەرچا و - مەبەستىم ئەوھ نىھ
نەخشە يەكت پىشكەش بىكەم بەلكو دەمەوى قىبلە نومايەكت بەمە
دەست . ئەم دووھش ئاسمان و رىسمان جودان .

مايەوھ ئەوھ كە بە شىوھيەكى گشتى سى ئامۇزگاريت پىخەمە
بەرچا و بۆ ئەوھى لە كاتى خويندەوھدا رەچاويان بىكەي و بە
فراوانى بەكاربان بىنى :-

نامۆزگاری یه کهم :

خوینهری به پریز ، توش وه کو هر خوینده وارو هر
مرؤفینکی تر خه ره کیکت له ژیر په رده ی په ره کانی دلدا هه یه .
هر کتیبیکت خوینده وه و تیی گه یشتی ده توانی - و
پیویسته - له کوتاییدا به و خه ره که تاقی بکه یته وه . که ته واو
خوینده ته وه و پشووت هاته وه به رو بیره که ت له میسکی خۆت
به رو پشت کرد پیویسته ئەم پرسیاره له خۆت بکه ی : ئه ری ئەم
کتیبه ئەمین و راستگۆیه ؟ یان نا ؟ ئەگەر زانیت وایه ، واته
کتیبه که ره سه ن و راستگۆیه دل له دل مه ده . ئەو ههسته ش
به کهم هه لمه گره که یه کسه ر پی لیکدانه وه سه ر هه لده دا چونکه
له ئەنجامدا کتیبه که ت ده که ویتته به ر دل و خۆشت ده وی ،
هه قیسته خۆشت بوئ . ئەمین و راستگۆیی ئەده ب وه کو ئەمین و
راستگۆیی پیاو وایه که هه موو که س به دوایدا ده که پی .
به لām ووریای ئەو ههسته سه ره پۆیه به که خیرا ده رده بی چونکه
هه ق هه میشه هر خۆش نیه . هه ق که جاری یه کهم گزنک
داوی تیشکه کانی به شکاوی ده که ونه به رچاو و خۆشی نابه خشن
بۆیه له سه ره تاوه هه ول ده ده ی لئی دوور که وینه وه . ئەگەر کتیبی
بیزی پی له راستی کردیته وه ده بی له خۆتی دوور بخه یته وه
به لām هوشیار به (بیز) و (قین) تیکه ل مه که . ئەگەر
کتیبی به راستی قینت بجوولینی زۆر له گوینه

كتيبي چاك بئى چونكه زوربهى كتيبي چاك به بزواندى قينهوه
 ديتسه پيش ، قينهكەش دەگەويتسه پيستی
 بيزهوه . و ئه گەر ئەمەكەو پاکی و راستی و راستگويیت له
 نووسەر بوئى دەبئى پيشتەر ههول بەدى خۆت ئەو سيفه تانەت ببئى .
 ئەمەكدارى پياو له گەل خۆى شتيكى هينده ئاسان نيه وهك دياره .
 پيويسته پياو هەر يه كه له ههست و سۆزى خۆى تەن به تەن
 تاقى بكاتهوه . كه كتيبيك به توندى له زهوى دەكوتى ههست
 له خۆت راگره و گوئى ههلبخه بزانه دەنگى له ناخهوت نايه
 بلئى : « كتيبه كه راستگويه ئه گەرچى . . . » . ئه گەر هيچ
 چرپهى وات كهوتە بهرگوئى سەر بۆ كتيبه كه دابنه ويينه ، چى تيدا
 بوو برواى پيويينه چونكه چ زوو ، چ درهنگ سەر كهوتن هەر بۆ
 ئەو دەنگه يه . ههروهها كه كتيبيكت گرتە باوهش و گویت شل كرد
 ئەگەر هيچ ههپهشهى وات كهوتە بهرگوئى كه بلئى :
 « وايه كتيبه كه . . . بهلام راستگۆ نيه » . دياره كتيبه كه
 چاك نيه چونكه كتيبه كه ماستاوت بۆ سارد ده كاته وه و تيكي
 دهداو به دەميشت وه ده كا . له كه ليبيك دگه پيئ له ويوه بۆت بئى ،
 بۆيه دەبيني زور جار وا دەبئى ئەم جۆره كتيبه ته فرەت دهدا ، وات
 لى ده كا بلئى : بهخوا كتيبيكى باش و جوانه .
 (بيگومان ليره دا من ووشهى - راستگۆ - به ماناى فراوان و
 گه وههري خۆى به كار دینم و مه بهستم له راستگۆ ماناى كتو

متی ووشه که نیه . مه بهستم راستکۆیه به گوێرهی
کتیبه که . بۆ نموونه نهو راستکۆیهی له - ئیفانهو - دا ههیه
ناگاته رادهی نهو راستکۆیهی که له - میژووی دهستووری - ی
(ستاب) دا ههیه .) .

یه کۆی که کتیبهکی خویندهوه نهگهر به دلسۆزی پرسیار له
خۆی بکا . « نهی ئهم کتیبه راستکۆیه ؟ » پاشان وهلامیکی
بهری و جی بداتهوه که دلی بی دابکهوی ، ئهم پرسیارو وهلامه
یارمهتیهکی زۆری دهدا بۆ نهوهی بههرهی ئهدهبی بتهقیتهوهو
پێبگا . وا نهبی ئهم پرسیارو وهلامه ههموو شتی
بیو بپریتهوه چونکه کتیبه راستکۆ مهرج نیه ههیشه ههر
مهزن بی کهچی ناشی کتیبه مهزن راستکۆ نهبی .

نامۆزگاری دووهم :

که شتی دهخوینیتهوه دهبی بیجگه له خوشی ئامانجیکی
تریشت ههبی . وا بزانه خهلاتی خوشی گهورهترین ئامانجی
بههرهمی هونهرییه چونکه نهو خوشیهی هونهر پهیدای دهکا پیاو
چوست دهکاو دهبزوینی و ژبانی دهگۆرێ بهلام خوشی راستهقینه
به ئهرکیکی ریک و پیک نهبی نایهته دی . دیاره ریکیش
ریکخستنی دهوی .

بێگومان گهرانی به پیمان وهرزشیکی چاکه . روشتن
خۆی له خۆیهوه شتی چاکو بهسووده لهگهڵ نهوهشدا پیاوی

زېرو دانا که ده چیتته گهړان ئامانجیک له بهر چاو داده نى . له
 دلى خویدا ديار ده کا بگاته کوئ ؟ چەند خیرا پروا ؟ تا چەند به
 پتوه بوه ستق ؟ بهم جوړه کابرا کاره کەى ريك ده خاو
 پيشتر ته و او بیری لئ ده کاته وه چونکه ده یه وئ بیجگه له
 روښتنه که سوودی تریشی لئ وه ربگری . خوینده وهش دهق
 وایه ، ئامانجی خویندنه وهی ئەدەب خوښی وهرگرتنه به لām
 ئەگەر ئامانجی ترت نه بئو ئیشه کهت ريك نه خەى ئەم
 ئامانجهت ته و او نایه ته دی . ئامانجه سهرباره که ده شى
 جوانکاری یا ره وشت په روه ری یا رامیاری یا ئایینی یا زانستی
 پئو و ده شى خوت بؤ نوو سه ريك یا سه رده میتک یا نه ته وه یه که یا
 لقیکی ئەدەب یا بیرو با وه ريك تهرخان بکهى . ماوه یه کی زورت له
 پیشه تا ئامانجیکى تايبه تی ده ست نیشان بکهى .

له تیبینیه کانی پیشه وه دهر باره ی چونیه تی خویندنه وهی
 ريك و پیک ئاموژگاریم کردیت - به لām زورم لئ نه کردی - که
 حه فته ی چەند روژو چەند سه عاتیک بؤ خویندنه وه تهرخان بکهى .
 ئیستا ئاموژگاریت ده که م و سوورپیشم له سه ر نه وه که کاتیک بؤ
 ته و او کردنی هر ئیشیکى تايبه تی ديار بکهى . هر نه وه نده
 به س نیه بلئى : « ده بئ هه موو شتق له باره ی ریبازی گومه کان
 بزنام . . . » به لکو پتویسته بلئى : « نابئ
 سالتیکى پئو بچئ که هه موو شتق له باره ی ریبازی گومه کان

بزانم . . . « نه گهر بپریری وا توند نه دهی که وورده تین
پکاته وه ترسی سهرنه که وتنت به سهردا زال ده بی .

ناموژگاری سییه م :

کتیبخانه یه ک بکره . بیکومان نه گهر
کتیب نه بی ناتوانی بخوینیته وه . دهست به کتیب کرین بکه .
هر کتیبکی به چاک ناسرا بی بیکره ، هر چون کارت تی ده کا با
بیکا . گرنگ نه وه یه کتیب بکری و بخوینیته وه لیتی وورد
بیته وه . ئیستا وه خیتیه تی به ناشکرا بیت
بلیم کتیب په رست نه و که سه یه - له گه ل شتی تودا - زوری
کتیب هه بی . نه وه ی زور کتیبی نه بی
کتیب په رست نیه . کتیب په رست دلی به
کتیبخانه یه کی بزارده دانا که وی . ده یه وی - به لانی
که مه وه - کتیبخانه یه کی ماقوول و ته وای هه بی که هه مو و لقو
به شیکی تیدا بی . جا که بناغهی وای دانا ده توانی وورده وورد
له کوئی کتیبکی په سندی دی بیکری و بیخاته
کتیبخانه که یه وه . هر که سی بایه خ به لقیکی نه ده بی نه ته وایه تی
خوی بداو ریزی خوی بگری ده بی کتیبخانه یه کی نه ده بی و گشتی
هه بی ، رهنگه وا تی بگهی نه م ناموژگارییه ی من ناموژگارییه که
بو گه یشتنه پله ی که مال . به لام وا نیه .

(مارک باتسون) دهستووریکی داناوه ، ده لی :

ئەوھى ھەز بگا پىي يگوترى كىتپ پەرسى دەپى بە لانى
كەمەوھ لە سەدا پىنجى - بىستى بەك - ى داھاتى خۆى بو
كىتپ تەرخان بگا .

ئەم پىشنىارە زۆر قورس نىە . ئەگەر خوينەر لە سەدا
پىنجى و كەمترىش لە داھاتى خۆى بو كىتپ داىنى دەتوانى بە
ماوھىە كى كەم كىتبخانەىە كى قشت پىكەوھ بنى . مەبەستم ئەوھىە
دەبىتە خاوەنى كىتبخانەىە كى وا كە تەواوى بەرھەمى
بلىمەتە ھەلكەوتووھ كانى تىدا بى .

ناواخن

- ۳ لهباتی پیښه کی
- ۸ بهشی یه کهم : نامانجی نه دهب
- ۱۸ بهشی دووهم : باری تایبه تی خوینهر
- ۲۸ بهشی سییهم : نیشانه ی نه دهبیاتی کلاسی
- ۳۸ بهشی چوارهم : له کوپوه دهست پی بکه یین
- ۴۸ بهشی پینجه م : چوښه تی خویندنه وهی نه دهبیاتی کلاسی
- ۵۸ بهشی شه شه م : شیوه
- ۷۲ بهشی حه فته م : رکابه ری له گه ل نووسه ردا
- ۸۳ بهشی هه شته م : خویندنه وهی ری ک و پی ک
- ۸۹ بهشی نو یه م : شیعر
- ۱۰۱ بهشی ده یه م : ناموزگاری تر

- سوپاس بۆ مامۆستا محمد عبدالکریم بهرزنجیهیی که له چاپ کردنی ئەم نامیلکهیه دا دهستی گرتیم .
- ئەم نامیلکهیه (ده) به شه . پینج بهشی سالی ۱۹۷۶ له روژنامه‌ی هه و کاریدا بلاو کراوه نه ته وه و پینج به شه که ی تر بۆ جاری به که م بلاو ده کرینه وه .

ژماره‌ی سپاردنی به کتیبخانه‌ی نیشتمانی - به‌غدا ۱۹۷۸/۵۳۱